

pracownia projektowa

BIURO: KAMIENI, UL. BURSZTYNOWA 103
55-095 MIRKÓW K/WROCLAWIA
TEL. 071/7245959; FAX: 071/7916376
NIP: 895-111-75-33; REGON: 931-973-271
INTERNET: www.rsstudio.com.pl
POCZTA: biuro@rsstudio.com.pl

" R. S. STUDIO "

mgr inż. arch. Rafał Schmidt

CZĘŚĆ VI

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DZIERŻONIÓW DLA OBSZARU WSI OWIESNO I OSTROSZOWICE



**zespół pracowni projektowej „R. S. STUDIO”
pod kierunkiem mgr inż. arch. Rafała Schmidta**

sierpień 2013 r.

WSTĘP	10
ROZDZIAŁ I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY	10
1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA	10
1.1. POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE	10
1.2. SĄSIADUJĄCE JEDNOSTKI ADMINISTRACYJNE	11
2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU	11
2.1. UKSZTAŁTOWANIE TERENU I MORFOLOGIA TERENU	11
2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA	11
ROZDZIAŁ II UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU	12
1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA TERENU	12
1.1. STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
1.2. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
1.3. MIESZKALNICTWO	12
1.4. USŁUGI O CHARAKTERZE SPOŁECZNYM	12
1.4.1 USŁUGI OŚWIATY I WYCHOWANIA	13
1.4.2 USŁUGI ZDROWIA	13
1.4.3 OPIEKA SPOŁECZNA	13
1.4.4 USŁUGI KULTURY	13
1.4.5 USŁUGI KULTU RELIGIJNEGO	13
1.4.6 USŁUGI ADMINISTRACJI I ŁĄCZNOŚCI	13
1.4.7 USŁUGI SPORTU I REKREACJI	13
1.4.8 USŁUGI TURYSTYKI I WYPOCZYNKU	14
1.5. DZIAŁALNOŚĆ O CHARAKTERZE KOMERCYJNYM	14
1.5.1 USŁUGI HANDLU I GASTRONOMII	14
1.5.2 PRODUKCJA I RZEMIOSŁO	14
1.5.3 SKŁADY, BAZY I MAGAZYNY	14
1.6. PRODUKCJA ROLNICZA	14
ROZDZIAŁ III UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	15
1. UKŁAD URBANISTYCZNY	15
1.1. LOKALIZACJA	15
1.2. TYPY UKŁADÓW OSADNICZYCH	15
1.3. DATOWANIE ZABUDOWY	15

1.4. UKŁADY PRZESTRZENNE ZABUDOWY.....	16
2. OBIEKTY ARCHITEKTURY.....	16
3. UKŁAD FUNKCJONALNO - PRZESTRZENNY	16
ROZDZIAŁ IV UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA	16
1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	16
1.1. WARUNKI GLEBOWE.....	16
1.2. STRUKTURA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	17
2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	17
2.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA LASÓW	17
2.2. FUNKCJE LASÓW	17
3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WIELKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH.....	18
3.1. WODY POWIERZCHNIOWE	18
3.2. WODY PODZIEMNE	18
4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA I PRZYRODY	19
4.1. ŚWIAT ROŚLINNY	19
4.2. ŚWIAT ZWIERZĘCY	19
4.3. UWARUNKOWANIA EKOLOGICZNE	20
5. ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA NATURALNEGO	21
5.1. ROLNICTWO	21
5.2. MIESZKALNICTWO	21
5.2.1 OGRZEWANIE	21
5.2.2 ZAOPATRZENIE W WODĘ ORAZ GOSPODARKA ŚCIEKOWA ...	21
5.2.3 GOSPODARKA ODPADAMI	21
5.3. KOMUNIKACJA	22
5.4. ZAKŁADY PRODUKCYJNO – USŁUGOWE	22
5.5. INNE ZAGROŻENIA	22
ROZDZIAŁ V UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMOGÓW OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	22
1. HISTORIA OSADNICTWA NA TERENIE OBJĘTYM ZMIANĄ STUDIUM.....	22
1.1. CHARAKTERYSTYKA SOŁECTW	22
1.1.1 JODŁOWNIK	22

1.1.2	MYŚLISZÓW	23
1.1.3	OSTROSZOWICE	23
1.1.4	OWIESNO	23
2.	ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	23
3.	ISTNIEJĄCE FORMY OCHRONY ŚRODOWISKA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	24
3.1.	FORMY OCHRONY PRZYRODY	24
3.2.	FORMY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	24
3.2.1	OBIEKTY I OBSZARY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW	24
3.2.2	OBIEKTY O SZCZEGÓLNYCH WALORACH ZABYTKOWYCH.....	24
3.2.3	STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE	26
ROZDZIAŁ VI	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA.....	27
1.	WARUNKI DEMOGRAFICZNE	27
2.	WARUNKI MIESZKANIOWE	27
3.	DOSTĘP DO USŁUG	27
4.	INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	27
ROZDZIAŁ VII	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	28
1.	ZALEWANIE WODAMI POWODZIOWYMI.....	28
2.	KOMUNIKACJA DROGOWA.....	28
3.	ZAGROŻENIE ŻYCIA I MIENIA ZWIĄZANE Z PRZESTĘPCZOŚCIĄ.....	28
ROZDZIAŁ VIII	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY	29
1.	WZROST DOCHODÓW GMINY.....	29
2.	ROZWÓJ RYNKU PRACY	29
3.	POTRZEBY INWESTYCYJNE	30
4.	DOSTĘP DO KOMUNIKACJI.....	30
5.	OGRANICZENIE MIGRACJI.....	30

ROZDZIAŁ IX	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW.....	31
ROZDZIAŁ X	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....	31
1.	ELEMENTY ZASOBÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO – OBIEKTY I OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE.....	31
1.1.	PARK KRAJOBRAZOWY	31
1.2.	OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU.....	32
1.3.	OBSZARY NATURA 2000.....	32
1.4.	POMNIKI PRZYRODY	32
1.5.	ROŚLINY CHRONIONE.....	33
1.6.	ZWIERZĘTA CHRONIONE.....	33
1.7.	GLEBY CHRONIONE	33
1.8.	LASY ORAZ GRUNTY LEŚNE.....	33
1.9.	ZŁOŻA KOPALIN	33
1.10.	WODY POWIERZCHNIOWE	34
1.11.	WODY PODZIEMNE	34
1.12.	CMENTARZE I ZIELEŃ CMENTARNA	34
2.	ELEMENTY ZASOBÓW ŚRODOWISKA KULTUROWEGO – OBIEKTY I OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE.....	34
2.1.	OBIEKTY ARCHITEKTURY UJĘTE W REJESTRZE ZABYTKÓW.....	34
2.2.	OBSZARY I ZAŁOŻENIA PARKOWE UJĘTE W REJESTRZE ZABYTKÓW	34
2.3.	STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE	35
ROZDZIAŁ XI	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	35
ROZDZIAŁ XII	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH	35
1.	OBSZARY WYSTĘPOWANIA ZŁOŻ	35
2.	WODY PODZIEMNE	36
ROZDZIAŁ XIII	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....	36
ROZDZIAŁ XIV	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO UZBROJENIA TERENU	

ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	36
1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU KOMUNIKACJI	36
1.1. DROGI WOJEWÓDZKIE	36
1.2. DROGI POWIATOWE.....	37
1.3. DROGI GMINNE	37
1.4. TERENY OBSŁUGI KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ.....	37
1.5. KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA	37
2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ	37
3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO - ŚCIEKOWEJ.....	38
4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ	38
5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI ODPADAMI.....	38
6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU POZOSTAŁYCH ELEMENTÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.....	38
6.1. ZAOPATRZENIE W GAZ.....	38
6.2. TELEKOMUNIKACJA	39
7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH.....	39
ROZDZIAŁ XV KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	39
1. GŁÓWNE CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE.....	39
1.1. PODNIESIENIE KOMFORTU ŻYCIA MIESZKAŃCÓW	39
1.2. OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	40
1.3. OCHRONA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	40
1.4. DYWERSYFIKACJA KIERUNKÓW ROZWOJU GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE.....	40
2. ZASADY WSKAZYWANIA NOWYCH TERENÓW POD ZAINWESTOWANIE	41
ROZDZIAŁ XVI KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW WSKAZANYCH DO ZAINWESTOWANIA	41
1. OGÓLNE ZASADY ZAGOSPODAROWANIA	41
1.1. GŁÓWNA FUNKCJA WSI.....	41

1.2. FUNKCJE TERENU.....	41
1.3. ZASADY WSKAZYWANIA NOWYCH TERENÓW DO ZAINWESTOWANIA	42
2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW WSKAZANYCH DO ZAINWESTOWANIA.....	42
2.1. KIERUNKI ROZWOJU STREFY MIESZKANIOWO-USŁUGOWEJ.....	42
2.1.1 ZABUDOWA MIESZKANIOWA, ZAGRODOWA ORAZ USŁUGOWA (M/U).....	42
2.1.2 ZABUDOWA MIESZKANIOWA JEDNORODZINNA (MN)	43
2.1.3 ZABUDOWA MIESZKANIOWA WIELORODZINNA (MW)	44
2.1.4 ZABUDOWA MIESZKANIOWA ORAZ USŁUGI ZWIĄZANE Z OBSŁUGĄ TURYSTYKI (M/UT)	45
2.2. KIERUNKI ROZWOJU STREFY SPORTU I REKREACJI	45
2.2.1 USŁUGI SPORTU I REKREACJI (US 1).....	45
2.2.2 USŁUGI SPORTU I REKREACJI (US 2).....	46
2.2.3 USŁUGI SPORTU I REKREACJI ORAZ USŁUGI PODSTAWOWE (US/UP).....	46
2.3. KIERUNKI ROZWOJU STREFY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ	47
2.3.1 PRODUKCJA ORAZ USŁUGI (P/U).....	47
2.4. KIERUNKI ROZWOJU STREFY PRODUKCJI ROLNICZEJ	48
2.4.1 OGRODY DZIAŁKOWE (ZD)	48
2.4.2 GRUNTY ROLNE Z WYKLUCZENIEM ZABUDOWY	48
2.5. KIERUNKI ROZWOJU STREFY ZIELENI.....	48
2.5.1 LASY ORAZ GRUNTY LEŚNE (ZL).....	48
2.5.2 LASY ORAZ USŁUGI ZWIĄZANE Z OBSŁUGĄ TURYSTYKI (ZL/UT)	48
2.5.3 LASY O CHARAKTERZE PARKOWYM ORAZ PARKI (ZL/ZP).....	49
2.5.4 PARKI (ZP).....	49
2.5.5 CMENTARZE (ZC).....	50
2.6. KIERUNKI ROZWOJU WÓD POWIERZCHNIOWYCH.....	50
2.6.1 WAŻNIEJSZE ZBIORNIKI WODNE (WS).....	50
2.6.2 WAŻNIEJSZE CIEKI	51
3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	51
3.1. GOSPODARKA WODNA	51
3.2. GOSPODARKA ŚCIEKOWA.....	51
3.3. GOSPODARKA ODPADAMI.....	51
3.4. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ	52
3.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ	52
3.6. ZAOPATRZENIE W GAZ.....	52
3.7. TELEKOMUNIKACJA	52
3.8. TERENY WAŻNIEJSZYCH URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	53
4. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	53

4.1. KOMUNIKACJA DROGOWA	53
4.1.1 DROGI WOJEWÓDZKIE.....	53
4.1.2 DROGI POWIATOWE.....	53
4.1.3 DROGI GMINNE.....	54
4.1.4 KOMUNIKACJA PIESZO-ROWEROWA.....	54
4.1.5 TERENY OBSŁUGI KOMUNIKACJI (UKD).....	54
4.2. KOMUNIKACJA KOLEJOWA	54
ROZDZIAŁ XVII KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA TERENÓW OTWARTYCH	55
1. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	55
1.1. OGÓLNE ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	55
1.2. KIERUNKI ROZWOJU ROLNICTWA	55
1.3. USTALENIA DLA TERENÓW ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	55
1.3.1 ZABUDOWA ZWIĄZANA Z PRODUKCJĄ ROLNICZĄ.....	55
1.3.2 OTWARTA ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA.....	56
2. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA TERENÓW LASÓW	56
2.1. OGÓLNE KIERUNKI KSZTAŁTOWANIA GOSPODARKI LEŚNEJ	56
2.2. USTALENIA DLA TERENÓW GOSPODARKI LEŚNEJ	57
ROZDZIAŁ XVIII ZASADY OCHRONY PRZYRODY, ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW	57
1. OGÓLNE KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW	57
2. CHRONIONE OBSZARY I OBIEKTY ŚRODOWISKA ORAZ OBSZARY PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ	58
2.1. OBSZARY CHRONIONE	58
2.2. OBIEKTY CHRONIONE	58
3. ZASADY OCHRONY POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW ŚRODOWISKA	58
3.1. POMNIKI PRZYRODY	58
3.2. ROŚLINY I ZWIERZĘTA CHRONIONE	59
3.3. GRUNTY ROLNE KLASY I - III	59
3.4. LASY I GRUNTY LEŚNE	59
3.5. ZŁOŻA O UDOKUMENTOWANYCH I ZAREJESTROWANYCH ZASOBACH SUROWCÓW NATURALNYCH	59
3.6. WODY POWIERZCHNIOWE	59

ROZDZIAŁ XIX	OBSZARY I ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	60
1.	OGÓLNE KIERUNKI OCHRONY	60
2.	PROPONOWANE STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ	60
2.1.	STREFA „A” - ŚCISŁEJ OCHRONY KONSERWATORSKIEJ	60
2.2.	STREFA „B” - OCHRONY KONSERWATORSKIEJ	61
2.3.	STREFA „OW” - OBSERWACJI ARCHEOLOGICZNEJ	61
2.4.	OBSZAR HISTORYCZNEGO UKŁADU RURALISTYCZNEGO	61
2.5.	OBIEKTY I OBSZARY WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW	62
2.6.	WYKAZ ZABYTKÓW.....	62
2.7.	STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE	62
ROZDZIAŁ XX	OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM, W TYM OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....	63
ROZDZIAŁ XXI	OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM	63
1.	ZADANIA Z ZAKRESU KOMUNIKACJI	64
1.1.	KOMUNIKACJA DROGOWA	64
1.2.	KOMUNIKACJA KOLEJOWA.....	64
2.	ZADANIA Z ZAKRESU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	64
3.	ZADANIA Z ZAKRESU OCHRONY PRZED POWODZIĄ	64
4.	ZADANIA WYMAGAJĄCE WSPÓŁPRACY Z SĄSIEDNIMI GMINAMI	64
ROZDZIAŁ XXII	MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	65
1.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH SPORZĄDZENIE PLANU JEST OBOWIĄZKOWE	65
2.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	65
3.	OBSZARY WSKAZANE DO OPRACOWANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	65

ROZDZIAŁ XXIII OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	66
1. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI.....	66
2. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	66
ROZDZIAŁ XXIV OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH	66
ROZDZIAŁ XXV OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	67
ROZDZIAŁ XXVI GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	67

WSTĘP

Na studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dzierżonów składają się :

- CZĘŚĆ I - „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy Dzierżonów”,
- CZĘŚĆ II - „Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Dzierżonów”,
- CZĘŚĆ III - „Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego części północnej gminy Dzierżonów”,
- CZĘŚĆ IV - „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w granicach obrębów geodezyjnych: Nowizna, Mościsko, Dobrocin, Uciechów i Roztocznik”,
- CZĘŚĆ V - „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dzierżonów dla obszaru wsi Piława Dolna”,
- CZĘŚĆ VI - „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dzierżonów dla obszaru wsi Owiesno i Ostroszowice”

Wszystkie zapisy części VI są obowiązujące w odniesieniu do wsi Owiesno i Ostroszowice.

Uwarunkowania określone w częściach I-V, dotyczące obszaru objętego zmianą, które są sprzeczne z ustaleniami zawartymi w części VI tracą swoją ważność. Aktualne uwarunkowania dla przedmiotowego obszaru zawarto w rozdziałach I-XIV niniejszej części oraz określono na rysunkach: „Uwarunkowania przyrodnicze”, „Uwarunkowania stanu istniejącego” oraz „Uwarunkowania kulturowe”.

Wszystkie kierunki zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do wsi Owiesno i Ostroszowice (w granicach niniejszego opracowania), określone w częściach I-V studium, tracą swoją ważność. Aktualne kierunki rozwoju zawarto w rozdziałach XV-XXVI części VI studium oraz określono na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

ROZDZIAŁ I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA

1.1. POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE

Obszar objęty niniejszą zmianą obejmuje wsie Owiesno (z przysiółkiem Kietlice) i Ostroszowice (z przysiółkami Myśliszów, Jodłownik, Józefówek, Wiatracyń) wraz z otaczającymi terenami rolnymi oraz przyległymi kompleksami leśnymi - w granicach określonych na załączniku graficznym.

Omawiany obszar leży w Kotlinie Dzierżoniowskiej, u podnóża Gór Sowich w makroregionie Sudety Środkowe, na południe od miasta Dzierżonów.

1.2. SĄSIADUJĄCE JEDNOSTKI ADMINISTRACYJNE

Obręb wsi Ostroszowice i Owiesno graniczy z następującymi miejscowościami i jednostkami administracyjnymi:

- od północnego-zachodu z miastem Bielawa,
- od północnego-wschodu ze wsią Piława Dolna (gmina Dzierżoniów),
- od południa i wschodu z gminą Stoszowice,
- od południowego-zachodu z gminą Nowa Ruda

2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU

2.1. UKSZTAŁTOWANIE TERENU I MORFOLOGIA TERENU

Opracowywany teren jest położony na obszarze dużej jednostki fizyczno-geograficznej Sudetów z Przedgórzem Sudeckim i znajduje się w obrębie Gór Sowich. Na przeważającej jego części dominują formy pochodzenia lodowcowego wykształcone w formie wysoczyzn morenowych płaskich i falistych. Jedynie niewielki fragment w południowo-zachodniej części w rejonie Jodłownika znajduje się na obszarze Sudetów Środkowych i zaliczany jest do jednostki geologicznej metamorfiku Gór Sowich.

Teren znajduje się na wysokości około 400 m n.p.m. Do ostatecznego uformowania rzeźby omawianego terenu doszło po fałdowaniu alpejskim, trzech zlodowaceniach i trzech okresów cofania się lądolodu. Podczas tego procesu powstały także rumosze skalne, gliny zboczowe oraz osady rzek i potoków, w wyniku, których nastąpiła sedymentacja osadów czwartorzędowych.

2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA

Podłoże badanego terenu należy do bloku przedsudeckiego za wyjątkiem fragmentu obszaru znajdującego się w okolicach Jodłownika. Jest to fragment należący do obszaru Sudetów Środkowych i zaliczany jest on do jednostki geologicznej metamorfiku Gór Sowich. Podłoże ww. bloku zbudowane jest z utworów proterozoiczno-staropaleozoicznych reprezentowanych przez migmatyty i gnejsy warstewkowe smużyste z lokalnymi soczewami amfibolitów drobnoziarnistych laminowanych i średnioziarnistych masywnych. Skały budujące metamorfik Gór Sowich, zaliczone zostały do utworów proterozoiczno-staropaleozoicznych i zbudowane są z migmatytów oraz gnejsów warstewkowych oraz warstewkowo-oczkowych.

ROZDZIAŁ II

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA TERENU

1.1. STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Dotychczasowe studium dla obszaru wsi Owiesno i Ostroszowice w dużej mierze straciło swoją aktualność, w szczególności w zakresie przeznaczenia terenu do zainwestowania.

Dodatkowo, do ważniejszych przyczyn nowelizacji należy zaliczyć konieczność dostosowania tego strategicznego dokumentu do wymogów ustawy, która weszła w życie po uchwaleniu studium tj. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 647).

1.2. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na omawianym terenie istnieją trzy aktualne plany miejscowe, przy czym wszystkie obejmują swym zasięgiem niewielkie obszary (pojedyncze działki bądź kilkanaście działek) we wsi Jodłownik.

1.3. MIESZKALNICTWO

Tereny mieszkaniowe charakteryzują się stosunkowo niedużym zagęszczeniem zabudowy. Dominuje indywidualna zabudowa jednorodzinna i zagrodowa. Miejscami występuje również zabudowa wielorodzinna (szczególnie w Jodłowniku). Część zabudowy (ta najstarsza) jest bardzo często w złym stanie technicznym, wynikającym najczęściej z wieloletnich zaniedbań oraz z braku środków finansowych.

Wszystkie tereny zainwestowane (w tym zabudowa mieszkaniowa) oznaczone zostały na rysunkach: „Uwarunkowania stanu istniejącego”, „Uwarunkowania kulturowe” oraz „Uwarunkowania przyrodnicze”.

1.4. USŁUGI O CHARAKTERZE SPOŁECZNYM

Za usługi o charakterze społecznym w niniejszym dokumencie uznano te obszary ludzkiej działalności i wiążącego się z nią zainwestowania, które w dość szeroki sposób zajmują się bezpośrednim bądź pośrednim zaspokajaniem potrzeb lokalnych społeczności.

Do tak rozumianej infrastruktury społecznej należy zaliczyć m.in.:

- usługi oświaty i wychowania,
- usługi zdrowia i opieki społecznej,
- usługi kultury,

- usługi administracji i łączności oraz
- cmentarze

a także pośrednio usługi sportu i rekreacji o charakterze publicznym (boiska sportowe, place zabaw itp.).

1.4.1 Usługi oświaty i wychowania

Aktualnie na terenie badanego obszaru znajduje się zespół szkolno-przedszkolny przy ul. Bielawskiej 58 w Ostroszowicach. Do niedawno funkcjonowało jeszcze przedszkole gminne przy ulicy Bielawskiej 63 w Ostroszowicach.

1.4.2 Usługi zdrowia

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem znajdują się przychodnia wraz z apteką zlokalizowane w Ostroszowicach.

1.4.3 Opieka społeczna

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem nie znajdują się obiekty związane z opieką społeczną.

1.4.4 Usługi kultury

Usługi kultury na obszarze opracowania reprezentowane są przez:

- Bibliotekę Publiczną, Filia nr V, Owiesno 88,
- Bibliotekę Publiczną, Filia nr I, przy ul. Bielawskiej w Ostroszowicach.

1.4.5 Usługi kultu religijnego

Na terenie znajdują się dwa kościoły rzymskokatolickie, tj.: kościół parafialny pw. Św. Jadwigi w Ostroszowicach oraz kościół filialny pw. Św. Trójcy w Owieśnie.

1.4.6 Usługi administracji i łączności

Usługi administracji takie jak: urzędy, posterunki policji czy placówki pocztowe, zlokalizowane są w Dzierżoniowie, Bielawie oraz Piławie Górnej.

Na terenie objętym zmianą studium funkcjonuje jednostka ochotniczej straży pożarnej w Ostroszowicach.

W zakresie infrastruktury „łączności” obszar objęty opracowaniem ma zapewniony dostęp do sieci telekomunikacyjnej poprzez sieć przewodową oraz bezprzewodową.

1.4.7 Usługi sportu i rekreacji

W odniesieniu do usług sportu i rekreacji zagospodarowanie jest na stosunkowo dobrym poziomie. Na omawianym terenie występują dwa boiska sportowe:

- boisko do piłki nożnej przy skrzyżowaniu drogi powiatowej nr 3004D z drogą powiatową nr 3008D w Owieśnie,
- boisko do piłki nożnej przy drodze powiatowej nr 3004D w Ostroszowicach.

Na obszarze objętym zmianą studium znajdują się także place zabaw (po jednym w Owieśnie, Ostroszowicach i Myśliszowie). Do terenów rekreacyjnych można również zaliczyć parki przypałacowe (po jednym w Owieśnie i w Ostroszowicach - oba wpisane do rejestru zabytków).

Ponadto w Ostroszowicach znajduje się ośrodek jazdy konnej.

Ważniejsze tereny usług sportu i rekreacji oznaczono na rysunku „Uwarunkowania stanu istniejącego”.

1.4.8 Usługi turystyki i wypoczynku

W zakresie turystyki i wypoczynku, ze względu na atrakcyjne położenie i sąsiedztwo terenów zróżnicowanych biologicznie i objętych ochroną (Park Krajobrazowy Gór Sowich, Obszar Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich), na obszarze stanowiącym przedmiot niniejszego opracowania istnieją odpowiednie warunki umożliwiające rozwój turystyki. Dodatkowo przebiega tędy żółty szlak turystyczny łączący Góry Sowie ze Wzgórzami Niemczańsko-Strzelińskimi oraz międzynarodowa trasa rowerowa EUROVELO 9 zwana Szlakiem Bursztynowym.

Niestety, w granicach obszaru objętego opracowaniem nie istnieją znaczące obiekty usług turystyki i wypoczynku. Można jedynie wymienić Agroturystykę „Różane Wzgórze” w Owieśnie oraz „Pod Czeszką” przy ul. Bielawskiej w Ostroszowicach.

1.5. DZIAŁALNOŚĆ O CHARAKTERZE KOMERCYJNYM

1.5.1 Usługi handlu i gastronomii

Usługi handlowo - gastronomiczne są stosunkowo słabo rozwinięte.

Usługi handlu ograniczają się do drobnych sklepików. Większość z tych obiektów posiada charakter usług wbudowanych w parterach domów jednorodzinnych lub niewielkich budynków wolnostojących.

1.5.2 Produkcja i rzemiosło

Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem usługi rzemiosła reprezentowane są przez fabrykę mebli „Ostroszowicka Fabryka Mebli S.A.”, oraz zakład produkujący części zamienne do maszyn oraz stolarnie, które w większości przypadków posiadają charakter niewielkich obiektów.

Tereny większych zakładów rzemieślniczych i produkcyjnych oznaczono na rysunku „Uwarunkowania stanu istniejącego”.

1.5.3 Składy, bazy i magazyny

Składy, bazy i magazyny występują w niewielkiej liczbie i związane są przede wszystkim z branżą meblarską, przetwórstwem drewna i produkcją części zamiennych do maszyn. Tereny większych składów, baz i magazynów zlokalizowanych na terenie wsi Owiesno i Ostroszowice oznaczono na rysunku „Uwarunkowania stanu istniejącego”.

1.6. PRODUKCJA ROLNICZA

Na obszarze objętym zmianą, pomimo stosunkowo trudnych warunków do produkcji uprawnej, dominuje rolniczy charakter użytkowania ziemi.

Obszary Ostroszowice i Owiesno zaliczone zostały do strefy ONW (Obszary o Niekorzystnych Warunkach Gospodarowania) o specyficznych utrudnieniach. Największym problemem jest tu zjawisko erozji wodnej i wietrznej (wg „Planu urządzeniowo-rolnego dla gminy Dzierżoniów z 2006r.” we wsi Ostroszowice i Owiesno, użytki rolne zagrożone erozją stanowią odpowiednio 59,7% i 72,7%).

Dominującymi kompleksami rolniczej przydatności gleb są kompleksy: pszenney dobry, pszenney wadliwy a także pszenney górski obejmujący ok. 270 ha gruntów ornych w omawianym obszarze.

Istniejące gospodarstwa rolne są najczęściej gospodarstwami rodzinnymi, przy czym część produkcji rolniczej (szczególnie tej prowadzonej w najmniejszych gospodarstwach) kierowana jest na zaspokajanie własnych potrzeb. Ponadto na terenie wsi Jodłownik funkcjonuje hodowla owiec.

Większość gruntów ornych należy do klas bonitacyjnych: III, IV oraz w niewielkiej części V i VI.

ROZDZIAŁ III

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

1. UKŁAD URBANISTYCZNY

1.1. LOKALIZACJA

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany jest pomiędzy gminą Dzierżoniów, gminą Stoszowice, gminą Nowa Ruda oraz miastem Bielawa.

1.2. TYPY UKŁADÓW OSADNICZYCH

Układ urbanistyczny wsi Ostroszowice i Owiesno posiada charakter łańcuchowy. Jednostki usytuowane są wzdłuż dróg.

1.3. DATOWANIE ZABUDOWY

Najstarsze wzmianki o Ostroszowicach pochodzą z 1586 r. Dawna poniemiecka nazwa to Weigelsdorf. Ówczesnym właścicielem majątku był Friedrich von Gellhorn. Wieś ukształtowała się wzdłuż szlaku komunikacyjnego w okresie kolonizacji Puszczy Sudeckiej i tzw. Przesieki. W wykazie zabytków znajduje się wiele obiektów o charakterze mieszkaniowym i gospodarczym, jednak do najważniejszych zaliczyć można kościół parafialny pw. Św. Jadwigi oraz pałac wraz z parkiem (wpisane do rejestru zabytków).

Owiesno wzmiankowane było po raz pierwszy w kronikach już w 1260 roku (Ovesonovo). Istniał tam wówczas gród obronny. Majątek ten należał do zakonu Templariuszy, a cała miejscowość była podzielona na Owiesno Dolne i Górne. Według gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Dzierżoniów w wykazie figurują nie tylko budynki mieszkalne, liczne budynki gospodarskie, ale także cmentarz przykościelny i były cmentarz ewangelicki. W rejestrze zabytków znalazł się kościół filialny pw. Św. Trójcy, zamek z oficyną dworską (należący obecnie do Fundacji Zamek Chudów) oraz brama wjazdowa pozostająca własnością Gminy Dzierżoniów.

1.4. UKŁADY PRZESTRZENNE ZABUDOWY

Na terenie objętym zmianą studium wyróżnia się następujące układy budynków: folwarki, zagrody i obejścia gospodarskie. Na stosunkowo dużych działkach komponowane są zagrody formowane w czworobok, budynki często połączone są ze sobą. Obecnie znaczna część istniejących obiektów jest w złym stanie technicznym. Nieotynkowane elewacje ze skromnymi detalami architektonicznymi ulegają systematycznemu niszczeniu.

2. OBIEKTY ARCHITEKTURY

W ramach zabudowy można wyróżnić stosunkowo niewiele obiektów o wysokich walorach architektonicznych. Do najważniejszych należą: budynki sakralne, zespół pałacowo-parkowy w Ostroszowicach, historyczny układ wsi wraz z zabudową mieszkalną i zagrodową wzdłuż głównych ulic.

Obiekty ujęte w rejestrze zabytków oraz obiekty o szczególnych walorach zabytkowych zostały wymienione w rozdziale V niniejszej części.

3. UKŁAD FUNKCJONALNO - PRZESTRZENNY

Na podstawie analizy istniejących uwarunkowań należy stwierdzić, iż obszar objęty zmianą studium jest częścią zespołu rolno-mieszkaniowego.

Funkcjonalnie obszar powiązany jest przede wszystkim z miastem Bielawą a także w mniejszym zakresie z miastem Piława Górna. Administracyjnie obręby powiązane są z Dzierżonowem.

ROZDZIAŁ IV UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA

1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1.1. WARUNKI GLEBOWE

W granicach opracowania występują przeważnie gleby bielcowe, brunatne, gleby powstałe z pyłów i lessów o zróżnicowanych wartościach przyrodniczych i warunkach fizjograficznych. Plony mogą się wahać w szerokich granicach zależnie od stopnia ich kultury, przebiegu warunków atmosferycznych oraz stosowanych zabiegów agrotechnicznych. Są to gleby o stosunkowo dobrej strukturze, przepuszczalne i przewiewne. Niemniej jednak dobór roślin uprawnych ograniczony jest przez poziom wody gruntowej, który ulega dużym wahaniom.

Powyższe gleby tworzą kompleksy przydatności rolniczej głównie pszenney dobry, wadliwy oraz znaczącą enklawę pszenney górskiego, która obejmuje tereny na wysokości 350-450 m n.p.m. Przeważająca ilość gruntów ornych należy do klas bonitacyjnych III, IV oraz w mniejszej skali V i VI. Największe zagrożenie stanowi tu proces erozji, powodujący stopniową degradację znacznych powierzchni gleb.

Ponadto pierwotna gleba uległa całkowitemu zniszczeniu w obrębie zabudowy, dróg oraz utwardzonych placów.

Tereny zagrożone erozją oznaczono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”

1.2. STRUKTURA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Na omawianym obszarze występują umiarkowane warunki dla rozwoju rolnictwa. Jest to podyktowane występowaniem w dużej mierze dość dobrych gleb (przeważnie klasy III i IV) jednak ukształtowanie terenu oraz związane z tym procesy erozji ograniczają jednoznacznie pozytywną ocenę warunków do prowadzenia upraw.

Udział poszczególnych form zagospodarowania użytków rolnych przedstawia poniższa tabela:

Użytki rolne	Obręb			
	Ostroszowice		Owiesno	
	Powierzchnia [ha]	[%]	Powierzchnia [ha]	[%]
grunty orne	848,77	75,23	616,08	79,81
sady	21,49	1,90	21,83	2,83
łąki	183,56	16,27	76,19	9,87
pastwiska	74,44	6,60	57,81	7,49
suma	1128,26	100	771,91	100

Tab. Struktura użytkowania gruntów rolnych – obręby Ostroszowice i Owiesno. Stan na październik 2005r.

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

2.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA LASÓW

Na obszarze opracowania występują lasy należące do Nadleśnictwa Świdnica oraz Nadleśnictwa Bardo Śląskie. Wg „Planu urządzeniowo-rolnego dla gminy Dzierżoniów z 2006r.” 34% powierzchni obrębu Ostroszowice pokrywają lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzaczone. W Owiesnie procent ten jest niższy i wynosi 24%. Występują tam wszystkie rodzime gatunki ze znaczącą przewagą świerków, modrzewi, buków, brzoź i dębów. Rozmieszczenie poszczególnych gatunków zależy od charakteru gleb, wzniesienia nad poziomem morza, wystawy i wilgotności.

2.2. FUNKCJE LASÓW

Całość lasów na terenie objętym niniejszym opracowaniem zaliczana jest do grupy lasów specjalnego przeznaczenia i pełni funkcję lasów wodochronnych (obręb Owiesno),

wodochronnych i glebochronnych (obręb Ostroszowice). Poniższa tabelka przedstawia powierzchnię gruntów leśnych oraz zakrzewionych na tle powierzchni ogólnych obrębów.

Obręb	Grunty leśne oraz zakrzewione Powierzchnia [ha]	Powierzchnia ogólna obrębu [ha]
Ostroszowice	655,73	1929,26
Owiesno	272,87	1138,47

Tab. Grunty leśne oraz zakrzewione – obręby Ostroszowice i Owiesno. Stan na październik 2005r.

3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WIELKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH

3.1. WODY POWIERZCHNIOWE

Omawiany obszar posiada sieć hydrologiczną charakterystyczną dla terenów górskich i podgórszych. Jest ona dobrze rozwinięta co wiąże się z przebiegiem pasma Gór Sowich, co jest przyczyną zróżnicowania przepływów i zmienności wodostanów. Ponadto typowe są wiosenne wezbrania związane z roztopami. Wieś Ostroszowice odwadniana jest przez potok Jądkowa należący do zlewni Nysy Kłodzkiej, z kolei Owiesno przez rzekę Rogoźnica, która ze względu na istniejące zagrożenie powodziowe objęta jest "Studium ochrony przed powodzią zlewni rzeki Bystrzyca".

Ponadto na opracowywanym terenie znajduje się kilka stawów. Szczególnie charakterystyczne są te w Owieście tworząc liniowy układ wzdłuż lasu.

3.2. WODY PODZIEMNE

Na obszarze gminy Dzierżoniów wyróżnić można kilka poziomów użytkowych w obrębie trzech pięter wodonośnych: czwartorzędowego, trzeciorzędowego i proterozoicznego. Wszystkie ujęcia wód podziemnych zaopatrujące mieszkańców gminy w wodę pitną i do celów gospodarczych, bazują na powyższych jednostkach stratygraficznych. Wody podziemne występujące w analizowanych obrębach należą do piętra proterozoicznego (obszar występowania gnejsów sowiogórskich na obszarze Sudetów) i charakteryzują się jedną z najlepszych klas jakości, a mianowicie Ib.

Ujęcia wód podziemnych zlokalizowane na omawianym obszarze to:

- ujęcie Jodłownik WiK-Dzierżoniów – głębokość studni 149,5 m, wydajność 22,5 m³/h, ustanowienie strefy ochronnej zatwierdzono decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Wałbrzychu (dec. nr OS.IV-6210/50a/93 z dnia 20.08.1993r.), wraz z innymi ujęciami zlokalizowanymi na terenie gminy zaopatruje w wodę sieć miejską Dzierżoniowa, Bielawy i Piławy Górnej. Badania przeprowadzone w ramach Programu Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2007-2009 wykazały, że w studni w Jodłowniku występują wody dobrej jakości, II klasy, odpowiadające dobremu stanowi chemicznemu wód,
- indywidualne ujęcie wody na terenie Ostroszowickiej Fabryki Mebli - wydajność 6 m³/h, ustanowienie strefy ochronnej zatwierdzono decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Wałbrzychu (dec. nr OS.IV-6210/123/97 z dnia 18.09.1997r.),
- FTC Jodłownik - wydajność 6 m³/h.

Na analizowanym terenie występuje także:

- strefa ochrony pośredniej ujęcia wody dla miasta Wrocławia, ustanowiona decyzją Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu nr. RLS.gw.I.053/17/74/ z dnia 31.03.1974r.,
- strefa ochronna ujęcia wody „Bielawica” Bielawa, ustanowiona decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Wałbrzychu nr OŚ.IV-6210/170/98 z dnia 24.12.1998r.

Ponadto na opracowywanym obszarze nie występują Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP) i związane z nimi strefy ochronne – najwyższej i wysokiej ochrony wód podziemnych (ONO i OWO).

Ujęcia wód podziemnych oznaczono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”

4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA I PRZYRODY

4.1. ŚWIAT ROŚLINNY

Na omawianym terenie największą wartość przyrodniczą posiadają lasy, wszelkiego typu zadrzewienia i zakrzaczenia, ekstensywnie użytkowane łąki i pastwiska, a także cieki i zbiorniki wodne. Na tych obszarach występuje bogaty skład gatunkowy roślin. Podyktowane jest to głównie położeniem w granicach opracowania fragmentu Parku Krajobrazowego Gór Sowich oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich. Występuje tu bogate runo leśne m.in. pokrzyk, wilcza jagoda, naparstnica zwyczajna, paprotka zwyczajna. Dużą wartość florystyczną posiadają łąki i pastwiska, na których występuje: kopytnik pospolity, pierwiosnek lekarski, dziewięciśń bezgłowy, porzeczka czarna. W bardziej wilgotnych miejscach, rośnie m. in. kopytnik pospolity. Uroku dodają chronione: wawrzynek wilczełyko i lilia złotogłów, buławnik wielkokwiatowy i buławnik mieczolistny.

Rośliny naczyniowe występujące na omawianym terenie oznaczono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze” w następujący sposób:

- naparstnica zwyczajna (nr 1),
- wawrzynek wilczełyko (nr 2),
- pokrzyk wilcza jagoda (nr 3),
- kopytnik pospolity (nr 4),
- lilia złotogłów (nr 5),
- pierwiosnek lekarski (nr 6),
- porzeczka czarna (nr 7),
- dziewięciśń bezłodygowy (nr 8),
- buławnik wielkokwiatowy (nr 9),
- paprotka zwyczajna (nr 10),
- buławnik mieczolistny (nr 11).

4.2. ŚWIAT ZWIERZĘCY

Fauna na opracowywanym terenie jest typowa dla Gór Sowich. Lasy porastające ww. pasmo górskie charakteryzują się bogactwem różnorodnych gatunków zwierząt. Spotykać tu można m.in. przywiezione z Korsyki w XIX w., muflony, czyli barany górskie, wędrujące po całym obszarze. Tutejsze stado muflonów uważa się za największe w Polsce.

Gatunki zwierząt objęte ochroną i występujące na omawianym obszarze to:

Kręgowce i ryby:

- śliz,

Gady:

- jaszczurka zwinka,
- jaszczurka żyworodna,
- padalec zwyczajny
- zaskroniec zwyczajny,

Płazy:

- kumak nizinny,
- ropucha szara,
- żaba trawna,
- kompleks żab zielonych,
- żaba moczarowa,
- traszka zwyczajna,
- traszka grzebieniasta,

Ptaki:

- pustułka,
- turkawka,
- dzięcioł średni,
- kobuz,
- jastrząb,
- gąsiorek,
- słowik szary,
- krętogłów,
- dzięcioł czarny,
- kruk,

Ssaki:

- wydra,
- bóbr.

Na szczególną uwagę zasługują licznie występujące na omawianym terenie nietoperze: m.in. nocek duży, nocek rudy, karlik malutki, borowiec wielki, mroczek późny czy mopek.

Zwierzęta objęte ochroną występujące na omawianym terenie oznaczono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”.

4.3. UWARUNKOWANIA EKOLOGICZNE

Analizowany teren ze względu na swoje położenie, sposób zagospodarowania obszaru i terenów sąsiednich jest zaliczany i stanowi fragment ekosystemu określanego często jako ekosystem rolno - łąkowy. Życie biologiczne na opracowywanym terenie nie jest zbyt bogate. Występuje tutaj ptactwo oraz zwierzęta przystosowane do życia w warunkach pól uprawnych i łąk w pobliżu terenów wiejskich. Wyjątek stanowią, zlokalizowane w granicach opracowania, fragmenty:

- Parku Krajobrazowego Gór Sowich,

- Obszaru Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich oraz
 - Specjalnego Obszaru Ochrony NATURA 2000 PLH 020071 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”,
- posiadające wysokie walory estetyczno-krajobrazowe.

Wynikiem powyższych uwarunkowań jest istnienie stosunkowo nieznacznego negatywnego oddziaływania czynników antropopresji. Dotychczasowe użytkowanie nie spowodowało istotnych zmian w środowisku.

5. ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA NATURALNEGO

5.1. ROLNICTWO

Główne zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z produkcji rolniczej wiążą się przede wszystkim z intensyfikacją rolnictwa oraz stosowaniem środków chemicznych, co może doprowadzić do zmian w środowisku poprzez skażenie gruntu oraz zanieczyszczenie wód.

5.2. MIESZKALNICTWO

5.2.1 Ogrzewanie

Rozwój bazy mieszkaniowej oraz długi okres grzewczy na terenie naszego kraju powodują znaczne zapotrzebowanie na energię cieplną. Wiąże się to niestety ze znaczącą emisją zanieczyszczeń do atmosfery. Szczególnie groźny dla środowiska jest system, przestarzałych źródeł wytwarzania ciepła np.: małych kotłowni lokalnych czy indywidualnych pieców węglowych.

5.2.2 Zaopatrzenie w wodę oraz gospodarka ściekowa

Wraz ze zwiększeniem terenów wskazanych pod zainwestowanie oraz rozwojem omawianych miejscowości, będzie następował stały wzrost zużycia wody, a co za tym idzie również i wzrost ilości generowanych ścieków. Szczególne zagrożenie stanowi nieuporządkowany system gospodarki ściekowej. Koszty i niewygodą związana z wywożeniem ścieków (Owiesno i Ostroszowice nie posiadają sieci kanalizacyjnej) bardzo często stają się powodem stosowania nieprawidłowych rozwiązań takich jak odprowadzanie ich bezpośrednio do wód podskórnych lub powierzchniowych np.: rowów czy rzek.

5.2.3 Gospodarka odpadami

Główne zagrożenie związane z gospodarką odpadami stanowią dzikie lub nielegalne wysypiska śmieci (szczególnie niebezpieczne w przypadku składowania odpadów zawierających związki organiczne, metale ciężkie, amoniak i inne). Innym zagrożeniem, powodującym zanieczyszczenie atmosfery, może być dość często spotykane, niekontrolowane spalanie odpadów (szczególnie tych z tworzyw sztucznych) w domowych piecach.

5.3. KOMUNIKACJA

Główne zagrożenie związane z komunikacją wiąże się z wypadkami, kolizjami oraz zdarzeniami drogowymi a także z zanieczyszczeniem środowiska spalinami oraz hałasem.

Przez obręb Ostroszowice (wieś Jodłownik) przebiega droga wojewódzka nr 384, stanowiąca połączenie między Bielawą, a Nową Rudą. Przez jej centralną część, w kierunku północ-południe, przebiega droga powiatowa nr 3006D. Z kolei wieś Owiesno, w kierunku północ-południe, przecina droga powiatowa nr 3008D. Obie wsie, w kierunku wschód-zachód, przecina droga powiatowa nr 3004D.

Należy stwierdzić, iż ze względu na stosunkowo małe natężenie ruchu, żadna z ww. dróg nie jest istotnym zagrożeniem dla środowiska.

5.4. ZAKŁADY PRODUKCYJNO – USŁUGOWE

Liczba zakładów produkcyjno-usługowych zlokalizowanych na obszarze objętym zmianą studium jest niewielka, a charakter prowadzonej działalności nie wpływa negatywnie (w skali makro) na środowisko naturalne, przy czym do najbardziej uciążliwych dla mieszkańców należy zaliczyć „Ostroszowicką Fabrykę Mebli”, STOLMARK oraz zakład produkujący części zamienne do maszyn „FTC Jodłownik. Sp. z o.o.”, które są jednymi z głównych emitatorów zanieczyszczeń.

5.5. INNE ZAGROŻENIA

Poza wymienionymi już zagrożeniami dla środowiska naturalnego, pewne zagrożenie mogą stanowić zjawiska, towarzyszące rozwojowi przestrzennemu i urbanizacji całej gminy.

ROZDZIAŁ V UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMOGÓW OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. HISTORIA OSADNICTWA NA TERENIE OBJĘTYM ZMIANĄ STUDIUM

1.1. CHARAKTERYSTYKA SOŁECTW

1.1.1 JODŁOWNIK

Pierwsza wzmianka dotycząca wsi datowana jest na około 1500 r. W drugiej poł. XIX w. ludność zamieszkująca miejscowość oscylowała na poziomie 320 osób. Wówczas głównym

zajęciem osadników była gospodarka leśna, tkactwo oraz handel. Ze względu na korzystne położenie na trasie z Bielawy do Srebrnej Góry pod koniec XIX w. wieś odgrywała znaczenie w dziedzinie turystyki.

1.1.2 MYŚLISZÓW

Powstanie wsi datuje się na początek XIV w., kiedy to stanowiła dobra rodziny von Seher-Thossów. Główne możliwości zatrudnienia mieszkańcy sołectwa upatrywali w tkactwie, rzemieślnictwie i handlu.

1.1.3 OSTROSZOWICE

Pierwsza wzmianka dotycząca wsi pochodzi z 1586 r. Wówczas właścicielem majątku był Friedrich von Gellhorn. W XIX w. wieś zamieszkiwało blisko 1500 osób, którzy trudnili się przede wszystkim tkactwem i hodowlą. W tym okresie Ostroszowice zaliczano do grona wsi tkackich o charakterze chałupniczym, które w późniejszym czasie zostało wyparte przez tkactwo przemysłowe. Na przełomie XIX i XX w. na terenie miejscowości wybudowano linię kolejową łączącą Ostroszowice ze Srebrną Górą, Ząbkowicami, Dzierżoniowem i Bielawą, którą pod koniec ubiegłego stulecia zlikwidowano. Wieś posiada charakter łańcuchowy, uformowany na szlaku komunikacyjnym podczas zasiedlania Puszczy Sudeckiej i Przesieki.

1.1.4 OWIESNO

W XII i XIII w. teren wsi stanowił majątek zakonu Templariuszy, wówczas to miejscowość była podzielona na Owiesno Dolne i Górne. W połowie XIX w. Owiesno zamieszkiwało 1350 osób trudniących się tkactwem, hodowlą owiec i bydła, handlem i przemysłem gorzelnianym.

2. ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Efekty dotychczasowej ochrony konserwatorskiej są niewystarczające. Jedynie obiekty sakralne i nieliczne zabudowania mieszkalne zachowane są w dość dobrym stanie, szczególnie w zakresie formy architektonicznej, a sposób zagospodarowania ich otoczenia prezentuje zadowalający poziom. Remonty, adaptacje oraz rozbudowy uzależnione są przede wszystkim od zasobności budżetów właścicieli, co często uniemożliwia prawidłową - zgodną z wytycznymi konserwatorskimi, restaurację obiektów mieszkalnych. Sporym zagrożeniem jest postępujący proces łączenia nowych elementów z historyczną zabudową. Problem ten dotyczy zarówno rewaloryzacji starej tkanki, nieprawidłowego sytuowania nowych obiektów na działkach, jak i samej architektury (kąty nachylenia połaci, zmiany historycznych otworów okiennych, materiały używane do pokrycia dachów itp.).

Dodatkowo istniejące układy zieleni, reprezentowane przez założenia pałacowo-parkowe, nie są utrzymane w sposób, który w pełni podkreślałby ich walory kulturowe.

Zdewastowane założenie w Owieśnie i Ostroszowicach wymagają uporządkowania (odchwaszczenia, przeprowadzenia niezbędnych zabiegów pielęgnacyjnych drzewostanu), ponownego urządzenia oraz prac zabezpieczających.

3. ISTNIEJĄCE FORMY OCHRONY ŚRODOWISKA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

3.1. FORMY OCHRONY PRZYRODY

Na obszarze znajdują się lasy objęte formami ochrony przyrody. Część lasów w zachodniej części wsi Ostroszowice leży w granicach Parku Krajobrazowego Gór Sowich, część w Obszarze Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich. Zarówno jedno i drugie znajdują się w Specjalnym Obszarze Ochrony Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy”.

3.2. FORMY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

3.2.1 Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków

Na obszarze wsi Ostroszowice znajdują się następujące obiekty ujęte w rejestrze zabytków:

- kościół parafialny pw. św. Jadwigi, wpis do rejestru zabytków 30.06.1961, pod nr A/1688/890,
- pałac - obecnie ruina, wpis do rejestru zabytków 13.08.1965, pod nr A/4472/1364,
- park, wpis do rejestru zabytków 14.09.1981, pod nr A/4473/835/Wł,
- pałac, Jodłownik 12, wpis do rejestru zabytków 28.07.1983 pod nr A/4192/935/Wł,

Na obszarze wsi Owiesno znajdują się następujące obiekty ujęte w rejestrze zabytków:

- kaplica filialna pw. św. Trójcy, wpis do rejestru zabytków 01.12.1960, pod nr A/1705/803,
- zamek, wpis do rejestru zabytków 06.06.1957, pod nr A/4474/461,
- oficyna dworska w zespole pałacowym, wpis do rejestru zabytków 22.02.1984, pod nr A/4476/984/Wł,
- brama wjazdowa, wpis do rejestru zabytków 22.02.1984, pod nr A/4475/983/Wł,
- park, wpis do rejestru zabytków 08.11.1980, pod nr A/4477/757/Wł.

3.2.2 Obiekty o szczególnych walorach zabytkowych

Obiekty o szczególnych walorach zabytkowych zlokalizowane na obszarze wsi Ostroszowice:

- cmentarz przykościelny,
- cmentarz parafialny,
- plebania, ul. Bielawska 64,
- zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem,
- oficyna mieszkalna w zespole pałacowym,
- stajnia I w zespole pałacowym,
- stajnia II w zespole pałacowym,
- obora w zespole pałacowym,
- pawilon parkowy w zespole pałacowym,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 12,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 14,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 26,

- dom mieszkalny, ul. Bielawska 44,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 46,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 52,
- dom mieszkalny, ul. Bielawska 53,
- dom mieszkalny, ul. Polna 1,
- obora w zespole, ul. Polna 1,
- stajnia w zespole, ul. Polna 1,
- stodoła w zespole, ul. Polna 1,
- dom mieszkalny, ul. Polna 15,
- obora w zespole, ul. Polna 15,
- dom mieszkalny, ul. Stawowa 24,
- dom mieszkalny, ul. Stawowa 26,
- obora w zespole, ul. Stawowa 26,
- park, Jodłownik,
- zespół dworski, Jodłownik,
- dwór-obecnie dom mieszkalny, Jodłownik 31,
- oficyna mieszkalna w zespole dworskim, Jodłownik 31,
- dom myśliwski (drewniany), Jodłownik,
- dom mieszkalny, Jodłownik 15,
- dom mieszkalny przy drodze do Woliborza, Jodłownik,
- dom mieszkalno-gospodarczy, Myśliszów 1,

Obiekty o szczególnych walorach zabytkowych zlokalizowane na obszarze wsi Owiesno:

- zespół kościelny,
- mur przy kościele,
- cmentarz przykościelny,
- cmentarz ewangelicki,
- zespół zamkowo-parkowy z folwarkiem,
- dom ogrodnika, Owiesno 25,
- dom mieszkalny na folwarku, Owiesno 20,
- dom mieszkalny na folwarku, Owiesno 22,
- obora I na folwarku,
- obora II na folwarku,
- obora III na folwarku,
- stajnia I na folwarku,
- stajnia II na folwarku,
- stodoła na folwarku,
- zajazd-obecnie dom mieszkalno-gospodarczy, Owiesno 112,
- dom mieszkalny, Owiesno 26,
- dom mieszkalny, Owiesno 54,
- dom mieszkalny, Owiesno 83,
- dom mieszkalny, Owiesno 106b.

Do cennych elementów środowiska kulturowego należy zaliczyć również historyczny układ ruralistyczny wsi oraz duży potencjał w zakresie zabytków archeologicznych, dla których postuluje się stworzenie obszaru obserwacji archeologicznej dla średniowiecznej wsi w granicach nowożytnego siedliska, w tym ochrony archeologicznej terenu przykościelnego dla Ostroszowic i ochrony archeologicznej założenia zamkowego i cmentarza przykościelnego dla Owiesna.

Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków oraz obiekty o szczególnych walorach zabytkowych występujące na obszarze objętym opracowaniem wskazano na rysunkach: „Uwarunkowania kulturowe” i na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

3.2.3 Stanowiska archeologiczne

Na obszarze wsi Ostroszowice występują następujące stanowiska archeologiczne:

- 1/3/90-25 - Znaleźisko luźne, chronologia: neolit,
- 2/1/89/25 - ¹⁾ Znaleźisko luźne, chronologia: epoka kamienia/epoka brązu,
²⁾ Osada, chronologia: neolit,
- 3/2/89-25 - Znaleźisko luźne,
- 4/6/90-25 - Znaleźisko luźne, chronologia: neolit,
- 4/2/90-24 - Osada, chronologia: średniowiecze - ON, ok. Jodłownika,
- 8/2/90-24 - Ślad osadnictwa, chronologia: neolit - epoka brązu, ok. Jodłownika,
- 9/3/90-24 - Ślad osadnictwa, chronologia: epoka kamienna, ok. Jodłownika,

Na obszarze wsi Owiesno występują następujące stanowiska archeologiczne:

- 4/1/89-25 - Znaleźisko luźne, chronologia: epoka kamienia,
- 9/2/89-25 - Ślad osadnictwa, chronologia: średniowiecze,
- 10/3/89-25 - Ślad osadnictwa, chronologia: średniowiecze,
- 11/4/89-25 - ¹⁾ Znaleźisko luźne, chronologia: pradzieje,
²⁾ Osada, chronologia: średniowiecze,
- 25/5/89-25 - Zamek, chronologia: średniowiecze.

Lokalizacja w/w stanowisk została wskazana na rysunkach: „Uwarunkowania kulturowe” oraz „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

ROZDZIAŁ VI UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA

1. WARUNKI DEMOGRAFICZNE

Na obszarze objętym opracowaniem w kwestii procesów demograficznych obserwuje się takie same zagrożenia jak na pozostałych terenach wiejskich w całej Polsce tj. systematyczny spadek ludności wynikający ze zmniejszającej się dzietności, migracji do miast oraz emigracji do innych krajów Unii Europejskiej.

Informacje dotyczące demografii, w szczególności przyrostu naturalnego, migracji oraz struktury wieku zostały omówione w części I studium „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy Dzierżoniów”, pkt. 4 „Uwarunkowania Demograficzne”.

2. WARUNKI MIESZKANIOWE

Informacje dotyczące warunków mieszkaniowych zostały szczegółowo omówione w części I studium „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy Dzierżoniów”, podpunkt 3.3. „Charakterystyka zasobów mieszkaniowych”.

3. DOSTĘP DO USŁUG

W zakresie dostępu do usług, w tym usług publicznych należy stwierdzić, iż w obrębie wsi Ostroszowice i Owiesno znajdują się usługi oświaty, kultury oraz o charakterze komercyjnym. Ponadto ludność ma zapewniony dostęp do szerokiej gamy usług w sąsiednich ośrodkach tj. Dzierżoniów, Bielawa oraz Piława Górna.

4. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Infrastruktura techniczna na analizowanym terenie kształtuje się na przyzwoitym poziomie. Niemniej jednak w dalszym ciągu należy dążyć do jej rozbudowy, w szczególności sieci kanalizacyjnej, wodociągowej oraz gazowej, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska i życia mieszkańców. Należy się spodziewać, iż w najbliższym czasie nastąpi dalsza poprawa, w szczególności w zakresie dostępu do sieci teleinformatycznych, m.in. w wyniku porozumień z gminami sąsiednimi w sprawie realizacji przedsięwzięć z zakresu sieci szerokopasmowych.

ROZDZIAŁ VII

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

1. ZALEWANIE WODAMI POWODZIOWYMI

Przez omawiany obszar przepływa rzeka Rogoźnica, należąca do zlewni rzeki Piławy oraz potok Jadcowa, stanowiący prawobrzeżny dopływ rzeki Budzówki w zlewni Nysy Kłodzkiej. Cały obszar jest odwadniany bezpośrednio przez ww. cieki a także rowy znajdujące się w granicach opracowania. Dodatkowo w obrębie Owiesno zlokalizowane są stawy rybne o łącznej powierzchni zalewu 9,36 ha z ogólną pojemnością 113 tys. m³ oraz zbiornik zlokalizowany w południowej części wsi o powierzchni zalewu 10 ha i pojemności 150 tys.m³. Zagrożenie powodziowe jest stosunkowo nieduże. Należy jednak wspomnieć, iż w trakcie tzw. "powodzi stulecia" w 1997r. rzeka wylała. Aktualnie opracowano szczegółową dokumentację w ramach "Studium ochrony przed powodzią zlewni rzeki Bystrzycy". Ponadto w części osadniczej Ostroszowice występuje problem lokalnego podtapiania nieruchomości zabudowanych i gruntów rolnych przez wody cieku Jadcowa. Gmina w zakresie kompleksowego rozwiązania powyższej sytuacji prowadzi systematyczne prace takie jak: udrażnianie mostków, przepustów oraz regulacja rowów przydrożnych, mające na celu poprawę stanu bezpieczeństwa mieszkańców i ich mienia.

Na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze” oraz na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” zostały wskazane obszary będące w zasięgu powodzi z 1997r.

2. KOMUNIKACJA DROGOWA

W obrębie Ostroszowice istnieje droga wojewódzka nr 384, która stanowi jedno z dwóch głównych połączeń dla Nowej Rudy z Wrocławiem i autostradą A4 oraz prowadzi ruch do przejścia granicznego z Republiką Czeską w Tłumaczowie. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż jest to jeden z ważniejszych ciągów transportowych obsługujących zespół miast Dzierżoniów-Bielawa-Pieszycy.

Główne zagrożenie bezpieczeństwa wiąże się w szczególności z wypadkami oraz zdarzeniami drogowymi (potrącenia pieszych oraz rowerzystów, kolizje drogowe itp.). Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem, istnieją niebezpieczne skrzyżowania, gdzie problemem jest ograniczona widoczność, wynikająca m.in. z lokalizacji budynków.

Ponadto gospodarstwa domowe zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie ruchliwej drogi narażone są na zwiększony poziom hałasu, zanieczyszczenia spalinami oraz drganiami mającymi negatywny wpływ na konstrukcję istniejących obiektów.

3. ZAGROŻENIE ŻYCIA I MIENIA ZWIĄZANE Z PRZESTĘPCZOŚCIĄ

Na ocenę jakości życia składa się wiele czynników. Ogromne znaczenie ma poczucie bezpieczeństwa lokalnej społeczności. Czynnik ten posiada wiele wymiarów: ważne jest zarówno fizyczne bezpieczeństwo, ochrona przed klęskami żywiołowymi i nieszczęśliwymi

wypadkami jak również odpowiednie dostosowanie przestrzeni, tak aby jej charakter stał się bardziej uspołeczniony, czyli przyjazny mieszkańcom.

Pozytywnymi rozwiązaniami są tu m.in. lokalizowanie dodatkowego oświetlenia oraz przestrzeganie odpowiednich gabarytowo form małej architektury i zieleni. Przykładem negatywnym mogą być np. za wysokie żywopłoty i inne elementy, które ograniczają widoczność na przyległe tereny, brak trójkątów widoczności przy skrzyżowaniach dróg, nieoświetlone przejścia itd.

ROZDZIAŁ VIII

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

1. WZROST DOCHODÓW GMINY

Jednym z największych barier rozwoju gmin są ograniczone dochody jednostek samorządu terytorialnego. Jednym z głównych celów opracowania zmiany studium jest wskazanie nowych kierunków rozwoju (a tym samym zwiększenie dochodów gminy) oraz wskazanie terenów służących realizacji tych celów.

Aktualnie obszar opracowania w dużej mierze posiada charakter rolniczy. Aby dywersyfikować dochody należy dążyć do:

- przyciągnięcia inwestorów, działających w pozarolniczych sektorach gospodarki,
- rozwoju wytwórczości produktów lokalnych (w tym rolniczych) identyfikujących się z gminą Dzierżoniów,
- ochrony i pielęgnacji środowiska naturalnego,
- intensywnej promocji miejscowości,
- wzmocnienia „nierolniczych” kierunków rozwoju tj. mieszkalnictwa oraz szeroko pojmowanej aktywności gospodarczej.

Powyższe działania w średniej i dłuższej perspektywie powinny korzystnie wpłynąć na budżet gminy (podatki i opłaty lokalne związane z różnego rodzaju działalnościami).

2. ROZWÓJ RYNKU PRACY

Lokalny rynek pracy w bezpośredni sposób kształtuje dochody budżetu gminy. Od jego stanu oraz perspektyw rozwoju zależą nie tylko podatki, ale również liczba ludności gminy.

W większości gmin wiejskich główny problem stanowi bezrobocie (w tym często spotykane bezrobocie ukryte). Gmina Dzierżoniów została ujęta w wykazie gmin zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1999 r. w sprawie określenia powiatów (i gmin) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (Dz. U. Nr 110, poz. 1264 z późniejszymi zmianami). Dlatego też do najbardziej pożądaných kierunków rozwoju w obrębach Ostroszowice i Owiesno należy zaliczyć rozwój terenów związanych z aktywnością

gospodarczą, wspieranie lokalnej przedsiębiorczości oraz rozwój infrastruktury drogowej, umożliwiającej swobodne przemieszczanie się między miejscem pracy a miejscem zamieszkania.

3. POTRZEBY INWESTYCYJNE

W zakresie zaspakajania potrzeb inwestycyjnych należy stwierdzić, iż obszar objęty opracowaniem w umiarkowany sposób predysponowany jest do rozwoju aktywności gospodarczej. Na rozwój terenów związanych z przemysłem i usługami będzie miała wpływ niewielka odległość od stosunkowo dużego ośrodka usługowo-produkcyjnego jakim jest zespół miast Dzierżoniów-Bielawa-Pieszycy. Dodatkowo planowana rozbudowa układu komunikacyjnego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 384 ułatwi obsługę terenów wskazanych pod zainwestowanie związane z aktywnością gospodarczą.

Nie bez znaczenia jest również lokalizacja dużej kopalni kruszyw drogowych w sąsiedniej wsi tj. Piławie Dolnej.

4. DOSTĘP DO KOMUNIKACJI

W zakresie komunikacji przez omawiany obszar przebiega droga wojewódzka nr 384, drogi powiatowe oraz gminne. Ponadto przez sąsiedni obręb Piława Dolna przebiega linia kolejowa nr 137 relacji Katowice - Legnica. Planowane jest także obejście miasta Dzierżoniowa w ciągu drogi wojewódzkiej nr 384.

Istniejąca i planowana sieć drogowa stwarza korzystne warunki do rozwoju przedsiębiorczości i dostępu do najważniejszych ośrodków w regionie.

5. OGRANICZENIE MIGRACJI

W zakresie ograniczenia częstych zmian miejsca zamieszkania lokalnej ludności należy podjąć działania, które przyczynią się do zwiększenia atrakcyjności trwałego pobytu na tym terenie.

Aby ograniczyć migracje zarobkowe należy zaoferować dogodne alternatywy dla wyjazdów m.in.: zwiększyć dostęp do pracy oraz komunikacji. Nie bez znaczenia jest też dalsza modernizacja lokalnych przedsiębiorstw, promowanie rozwoju obszarów wiejskich (stan środowiska, dostęp do usług itp.) oraz eliminacja ważniejszych uciążliwości. Szczególny nacisk należy położyć na rozwój edukacji i nauki, zwiększenie dostępu do usług sportu i rekreacji a także wypoczynku.

ROZDZIAŁ IX UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW

Własności gruntów należą obecnie do jednych z najistotniejszych uwarunkowań wpływających na kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy. W znacznym stopniu determinują też możliwości inwestycyjne oraz kierowanie polityką przestrzenną na terenie gminy.

W skład gminnego zasobu nieruchomości wchodzi m.in. grunty pod drogami, wodami, lasami, parkami, cmentarzami, ogrodami działkowymi oraz obiektami użyteczności publicznej. Są to zazwyczaj pojedyncze działki rozproszone po całym obszarze opracowania. Jednym z większych skupisk gruntów, będących własnością gminy jest wieś Jodłownik.

Na grunty należące do zasobu nieruchomości państwowych, a mianowicie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, składają się przede wszystkim lasy, porastające głównie zachodnie krańce wsi.

Ponadto w miejscowości Ostroszowice znajdują się duże połacie gruntów, będących własnością Agencji Nieruchomości Rolnych.

ROZDZIAŁ X UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

1. ELEMENTY ZASOBÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO – OBIEKTY I OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE

1.1. PARK KRAJOBRAZOWY

Na omawianym terenie występuje fragment **Parku Krajobrazowego Gór Sowich** utworzony w 1991 r., w celu zachowania walorów przyrodniczych, kulturowych i estetycznych masywu Gór Sowich. Jego całkowita powierzchnia to 8 140,7 ha. Położony jest w Sudetach Środkowych i obejmuje środkową część pasma Gór Sowich z najwyższą kulminacją Wielkiej Sowy (1015 m n.p.m) oraz odosobnionym masywem Włodarza (811 m n.p.m.). Głównym walorem obszaru jest duża lesistość. Są to głównie lasy dolnoeregłowe oraz lasy mieszane. W najwyższych położonych partiach Wielkiej Sowy, Kalenicy i Słonecznej, występuje bór świerkowy regla górnego, z płatami sztucznie wprowadzonej kosodrzewiny.

Dla Parku Krajobrazowego Gór Sowich ustanowiono plan ochrony Parku, który zaczął obowiązywać od grudnia 2011 r. (Dz.U. woj. doln. z 06.12.2011r., nr 251, poz. 4510).

1.2. OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

W granicach opracowania występuje fragment **Obszaru Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich** - utworzony w 1981r. w celu ochrony wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach. Jego całkowita powierzchnia to 17 336,3 ha. Obejmuje dwa pasma górskie Sudetów Środkowych: Góry Bardzkie w całości oraz północną i południową część Gór Sowich. Obszar ten zalesiony jest w przewadze drzewostanami wielogatunkowymi z dużym udziałem buka i świerka obcego pochodzenia.

Ustalenia dotyczące między innymi czynnej ochrony ekosystemów, zasad ochrony wartości przyrodniczych zostały określone w rozporządzeniu Wojewody Dolnośląskiego z dnia z dnia 28 listopada 2008r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie” (Dz. U. Woj. Dol. z 2008r., Nr 317, poz. 3924).

1.3. OBSZARY NATURA 2000

Program Natura 2000 funkcjonuje w zakresie ochrony siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt, a projekt listy obszarów opracowywany jest zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Na omawianym obszarze występuje fragment obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich” PLH020071. Ww. Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk o powierzchni ponad 21 320 ha obejmuje miejsca zimowania nietoperzy w Górach Sowich (16 obiektów), siedliska przyrodnicze, m. in. kompleks łąk Glinno-Zagórze i wyspowe stanowisko boru górnoreglowego na Wielkiej Sowie a także obszar żerowiskowy dla kolonii rozrodczej nietoperzy. Na terenie obszaru stwierdzono 3 gatunki nietoperzy z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Ponadto na obszarze występuje 9 siedlisk ujętych w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (w tym niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie).

Do najpoważniejszych zagrożeń siedlisk nietoperzy należą:

- remonty przeprowadzane w niewłaściwym terminie,
- zmiany mikroklimatu podczas okresu hibernacji nietoperzy,
- zamknięcie otworów wlotowych do kryjówek nietoperzy,
- nadmierny ruch turystyczny oraz niepokojenie zwierząt (szczególnie w okresie hibernacji) powiązany z niszczeniem roślinności i zaśmiecaniem terenu.

1.4. POMNIKI PRZYRODY

Szczególną formę ochrony indywidualnej w drodze uznania, stanowią pomniki przyrody, za które (zgodnie z ustawą o ochronie przyrody) uznajemy pojedyncze twory przyrody ożywionej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami. Wyróżnić można: okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, skałki czy też jaskinie.

Obiekty objęte tą formą ochrony przyrody podlegają ochronie na podstawie aktualnych przepisów.

Na opracowywanym obszarze występuje jeden pomnik przyrody: klon pospolity (*Acer platanoides*) - nr rej. 237, zlokalizowany w zabytkowym parku wiejskim (dz. nr 620/2) - oznaczony na rysunku uwarunkowań przyrodniczych nr 1.

1.5. ROŚLINY CHRONIONE

Ochrona gatunkowa roślin ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, jak i gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Informacje dotyczące roślin chronionych zestawiono w rozdziale IV niniejszej części podpunkt 4.1 „Świat roślinny”.

1.6. ZWIERZĘTA CHRONIONE

Ochrona gatunkowa zwierząt ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko żyjących zwierząt, zwłaszcza rzadkich, endemicznych i zagrożonych wyginięciem, zapewniając im właściwą ochronę przed zagrożeniami.

Informacje dotyczące zwierząt chronionych i rzadko występujących zestawiono w rozdziale IV niniejszej części podpunkt 4.2 „Świat zwierzęcy”.

1.7. GLEBY CHRONIONE

Ochrona gleb polega m.in. na:

- ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nierolnicze,
- zapobieganiu procesom ich degradacji i dewastacji,
- rekultywacji.

Szczegółowe zasady ochrony gruntów rolnych określają aktualne przepisy prawa.

Na terenie objętym opracowaniem ilość gleb najlepszych (klasy I - II) jest stosunkowo niewielka. Należy zauważyć zdecydowaną dominację gleb klas III i IV, które wykorzystywane są głównie jako grunty rolne.

1.8. LASY ORAZ GRUNTY LEŚNE

Ochrona gruntów leśnych polega m.in. na:

- na ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nieleśne lub nierolnicze,
- zapobieganiu procesom ich degradacji i dewastacji,
- przywracaniu wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej.

Szczegółowe zasady ochrony gruntów rolnych określają aktualne przepisy prawa.

Na terenie objętym opracowaniem ochrona lasów realizowana jest przede wszystkim poprzez trwałe utrzymanie upraw leśnych oraz poprzez zapewnienie przez właścicieli lasów ciągłości ich użytkowania. Dodatkowo należy systematycznie dążyć do zróżnicowania szaty roślinnej w lasach.

1.9. ZŁOŻA KOPALIN

W granicach opracowania nie występują tereny udokumentowanych złóż kopalin.

1.10. WODY POWIERZCHNIOWE

Ochrona wód powierzchniowych polega m.in. na:

- na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami,
- zapobieganiu i przeciwdziałaniu naruszania równowagi przyrodniczej,
- zapobieganiu i przeciwdziałaniu wywoływania zmian ograniczających lub powodujących ich nieprzydatność zarówno dla ludzi, zwierząt jak i roślin.

Większe zbiorniki wodne oraz cieki występujące na terenie obrębów Ostroszowice i Owiesno oznaczono na rysunkach: „Uwarunkowania przyrodnicze” oraz „Uwarunkowania stanu istniejącego”.

1.11. WODY PODZIEMNE

W zakresie wód podziemnych w obrębach Ostroszowice i Owiesno występują użytkowe poziomy wodonośne. Informacje dotyczące powyższego zagadnienia zostały zawarte w rozdziale IV niniejszej części, podpunkcie 3.2 „Wody podziemne”.

Ujęcia wód podziemnych występujące w granicach opracowania oznaczono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”.

1.12. CMENTARZE I ZIELEŃ CMENTARNA

Cmentarze podlegają ochronie, polegającej na utrzymywaniu ich jako terenów zielonych o założeniu komponowanym.

Istniejące cmentarze oznaczono na rysunkach: „Uwarunkowania przyrodnicze”, „Uwarunkowania stanu istniejącego” oraz „Uwarunkowania kulturowe”.

2. ELEMENTY ZASOBÓW ŚRODOWISKA KULTUROWEGO – OBIEKTY I OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE

2.1. OBIEKTY ARCHITEKTURY UJĘTE W REJESTRZE ZABYTKÓW

Zgodnie z obowiązującą ustawą obiekty architektury ujęte w rejestrze zabytków podlegają ochronie polegającej m.in. na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją oraz zapewnieniu im warunków trwałego zachowania.

Obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz cenne elementy środowiska kulturowego zostały wymienione w rozdziale V niniejszej części, podpunkt 3.2.1. „Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków”.

2.2. OBSZARY I ZAŁOŻENIA PARKOWE UJĘTE W REJESTRZE ZABYTKÓW

Zarówno w miejscowości Ostroszowice jak i Owiesno znajdują się parki pałacowe, które zostały ujęte w rejestrze zabytków.

Ochrona obszarów i założeń parkowych, polega m.in. na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją oraz zapewnieniu im warunków trwałego zachowania.

Parki oraz założenia parkowe ujęte w rejestrze zabytków a także posiadające szczególne walory zabytkowe zostały wymienione w rozdziale V niniejszej części, podpunkt 3.2.1. „Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków” oraz 3.2.2. „Obiekty o szczególnych walorach zabytkowych”.

2.3. STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE

Ochrona stanowisk archeologicznych polega przede wszystkim na prowadzeniu niezbędnych badań archeologicznych w trakcie prac budowlanych oraz robót ziemnych - na zasadach określonych w aktualnych przepisach prawa.

Lokalizacja stanowisk archeologicznych, występujących na terenie obrębów Ostroszowice i Owiesno, została oznaczona na rysunku „Uwarunkowania kulturowe” oraz na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

ROZDZIAŁ XI UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Na terenie sołectw nie stwierdzono występowania udokumentowanych terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

ROZDZIAŁ XII UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ŹŁÓŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH

1. OBSZARY WYSTĘPOWANIA ŹŁÓŻ

W obrębach Ostroszowice i Owiesno nie występują złoża surowców naturalnych.

2. WODY PODZIEMNE

Informacje dotyczące wód podziemnych zostały zawarte w rozdziale IV niniejszej części, podpunkt 3.2 „Wody podziemne”.

ROZDZIAŁ XIII UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

W obrębach Ostroszowice i Owiesno nie występują złoża o zarejestrowanych zasobach.

ROZDZIAŁ XIV UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO UZBROJENIA TERENU ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Na system komunikacji składają się drogi wojewódzka, drogi powiatowe oraz drogi gminne i drogi wewnętrzne. Należy zatem stwierdzić, iż komunikacja na obszarze objętym opracowaniem jest stosunkowo dobrze rozwinięta.

1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU KOMUNIKACJI

Aktualnie gęstość sieci transportowej jest wystarczająca do zaspokojenia potrzeb związanych z komunikacją, przy czym najpilniejszymi potrzebami jest poprawa bezpieczeństwa ruchu, w szczególności w zakresie ukształtowania i lokalizacji skrzyżowań oraz rozbudowa infrastruktury związanej z segregacją ruchu pieszego, rowerowego oraz samochodowego.

1.1. DROGI WOJEWÓDZKIE

Przez obszar opracowania przebiega droga wojewódzka nr 384, która stanowi połączenie tranzytowe Nowa Ruda – Bielawa. Obecnie droga ta posiada klasę techniczną G, a

ograniczone możliwości zwiększenia jej parametrów technicznych, powodują, iż w dalszej perspektywie należy rozważyć wykonanie obejścia wsi Jodłownik.

1.2. DROGI POWIATOWE

W granicach analizowanego obszaru znajdują się następujące drogi powiatowe:

- **3004D:** relacji droga wojewódzka nr 384 - Piława Górna,
- **3006D:** relacji Grodziszczce – Bielawa,
- **3007D:** relacji Owiesno - Bielawa,
- **3008D:** relacji Piława Dolna – Owiesno – granica powiatu (Różana),
- **3029D:** relacji Owiesno – granica powiatu (Koziniec).

Aktualnie sieć dróg powiatowych w obrębach Ostroszowice i Owiesno można uznać za wystarczającą. W perspektywie należy poprawić stan i parametry istniejących dróg doprowadzić do prawidłowej segregacji ruchu pieszego, rowerowego oraz samochodowego.

1.3. DROGI GMINNE

Drogi gminne zapewniają wewnętrzny transport i komunikację oraz służą do obsługi bezpośredniej nieruchomości. Pomimo stosunkowo dobrej sieci dróg, większość z nich wymaga modernizacji tak w zakresie nawierzchni jak i parametrów pasa drogowego. Niektóre z nich są drogami transportu rolnego z masy bitumicznej bądź kruszywa tak jak np. Myśliszów-Ostroszowice oraz Owiesno-Bielawa.

1.4. TERENY OBSŁUGI KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ

W obszarze opracowania nie ma zlokalizowanej stacji tankowania pojazdów samochodowych oraz dużych stacji obsługi pojazdów.

Tereny obsługi komunikacji samochodowej reprezentowane są przez zespoły garaży powiązane z zabudową wielorodzinną oraz utwardzone place, na których zlokalizowano miejsca postojowe (np. przy salach wiejskich w Ostroszowicach oraz w Owieśnie).

1.5. KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA

Ludność zamieszkująca obrębach Ostroszowice i Owiesno ma zapewniony swobodny dostęp do środków transportu zbiorowego. Obsługę podróżujących zapewnia kilku przewoźników, dzięki którym możliwe jest przemieszczanie się w regionie m.in. do Dzierżoniowa, Ząbkowic Śląskich, Bielawy, Piławy Górnej.

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ

Przez obszar opracowania nie przebiega żadna czynna linia kolejowa. Pomiędzy Ostroszowicami a Jodłownikiem istnieją jedynie pozostałości po linii kolejowej z Bielawy przez Srebrną Górę do Ząbkowic Śląskich.

3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO - ŚCIEKOWEJ

Obszar opracowania nie posiada w całości dostępu do sieci wodociągowej. W dalszym ciągu brak jest wodociągu w przysiółku Wiatraczyn. W roku 2009 dofinansowanie otrzymał projekt gminy Dzierżoniów „Budowy wodociągu przesyłowego dla wsi Jodłownik” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego. Celem przedsięwzięcia jest poprawa jakości wody pitnej oraz warunków jej dostawy w dłuższym okresie czasu, poprzez zmianę źródła jej pozyskania i sposobu uzdatniania dla mieszkańców wsi.

Stopień skanalizowania analizowanych miejscowości uznaje się za niewystarczający. W obszarze opracowania funkcjonuje jedynie lokalna oczyszczalnia ścieków zlokalizowana w Jodłowniku, która obsługuje byłe zakładowe budynki mieszkalne wielorodzinne oraz zakład FTC Jodłownik. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna o projektowanej przepustowości 45 m³/dobę. Ponadto w ramach dofinansowania z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 wybudowano 82 przydomowe oczyszczalnie ścieków, z czego 15 w Ostroszowicach, 1 w Józefówku, 1 w Jodłowniku oraz 3 w Owiesnie.

4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ

Przez obszar opracowania przebiega jedna napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia (110 kV) S-205 oraz szereg napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia (20 kV).

Obecnie poziom uzbrojenia wsi Ostroszowice i Owiesno w infrastrukturę elektroenergetyczną należy uznać za wystarczającą.

Przebieg napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV wskazano na rysunkach: „Uwarunkowania stanu istniejącego”, „Uwarunkowania przyrodnicze” oraz „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI ODPADAMI

W granicach opracowania nie istnieje żadne składowisko odpadów a śmieci gromadzone są w pojemnikach oraz kontenerach a następnie wywożone na składowisko odpadów.

6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU POZOSTAŁYCH ELEMENTÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

6.1. ZAOPATRZENIE W GAZ

Obecnie spośród omawianych miejscowości tylko wsie Ostroszowice i Jodłownik są częściowo zgazyfikowana. Gospodarstwa domowe, które nie mają zapewnionego bezpośredniego dostępu do sieci gazowej, korzystają z gazu płynnego propan-butan.

6.2. TELEKOMUNIKACJA

Obszar opracowania posiada sieć telekomunikacyjną, która obsługiwana jest przez operatorów Telekomunikacja Polska S.A. oraz Dialog. Ponadto w obrębach Owiesno i Ostroszowice zapewniony jest dostęp do sieci telefonii komórkowej. Dostęp do Internetu zapewniony jest dzięki operatorom prywatnym oraz telefonii komórkowej.

7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Obecnie w granicach opracowania nie są prowadzone programy służące realizacji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym, z których mogłyby wynikać uwarunkowania rozwojowe dla wsi Owiesno i Ostroszowice.

ROZDZIAŁ XV KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. GŁÓWNE CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE

Biorąc pod uwagę istniejące uwarunkowania, w studium określono następujące cele polityki przestrzennej gminy Dzierżoniów dla obrębów Owiesno i Ostroszowice:

- podniesienie komfortu życia mieszkańców,
- ochrona środowiska przyrodniczego,
- ochrona środowiska kulturowego,
- dywersyfikacja kierunków rozwoju,
- dywersyfikacja źródeł dochodów mieszkańców oraz gminy.

1.1. PODNIESIENIE KOMFORTU ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Jednym z głównych kierunków rozwoju gminy jest zintegrowanie działań mających na celu reprezentowanie interesu ogółu mieszkańców gminy realizowane poprzez:

- podnoszenie bezpieczeństwa, w tym: ochrona przed powodzią, rozbudowa i segregacja układu komunikacyjnego;
- zapewnienie możliwości rozwoju osobistego, w tym wspieranie tworzenia nowych miejsc pracy, wskazywanie nowych terenów pod mieszkalnictwo oraz aktywność gospodarczą itp.;

- rozbudowę infrastruktury społecznej, w szczególności związanej z dostępem do edukacji, opieki społecznej, kultury oraz rozrywki;
- rozbudowę infrastruktury technicznej, w szczególności związanej z ochroną środowiska (kanalizacja, gaz) oraz tworzeniem nowoczesnego społeczeństwa informatycznego.

1.2. OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Ze względu na fakt, iż w obrębach Owiesno i Ostroszowice występują gleby o stosunkowo dużej przydatności rolniczej oraz spora część mieszkańców związana jest z rolnictwem, jednym z głównych celów polityki gminy jest ochrona otwartych terenów rolnych poprzez ograniczenie inwestycji szkodliwych dla środowiska oraz poprzez ograniczenie nowego, chaotycznego zainwestowania na gruntach rolnych.

Ponadto celem jest utrzymanie w jak najlepszym stanie oraz rozwój już istniejących form ochrony, szczegółowo omówionych w rozdziale X niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych”.

1.3. OCHRONA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Ze względu na fakt, iż gmina w obrębach Owiesno i Ostroszowice posiada cenne pod względem historycznym elementy, jednym z ważniejszych celów polityki gminy jest ochrona środowiska kulturowego realizowana poprzez:

- przestrzeganie już ustanowionych form ochrony, szczegółowo omówionych w rozdziale V niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z wymogów ochrony krajobrazu kulturowego, stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej”;
- zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego poprzez prowadzenie polityki sprzyjającej ochronie środowiska kulturowego, dążenie do odbudowy i rewaloryzacji zabytków architektury i budownictwa;
- ustanawianie różnych form ochrony, obejmujących poszczególne elementy środowiska kulturowego, szczegółowo omówionych w rozdziale XIX niniejszej części „Obszary i zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej”.

1.4. DYWERSYFIKACJA KIERUNKÓW ROZWOJU GMINY W OBRĘBACH OWIESNO I OSTROSZOWICE

W ramach dywersyfikacji kierunków rozwoju należy dążyć do:

- zwiększenia możliwości zamieszkiwania w obrębach Owiesno i Ostroszowice poprzez wskazywanie nowych terenów mieszkaniowych;
- poprawy niekorzystnej sytuacji demograficznej, poprzez stworzenie odpowiednich warunków pod rozwój osadnictwa oraz podjęcie działań mających na celu tworzenie nowych miejsc pracy;
- poprawy struktury rynku pracy poprzez wskazywanie nowych terenów pod inwestycje, w szczególności komercyjne;
- rozwoju komfortu zamieszkiwania i pracy poprzez rozbudowę i modernizację systemu komunikacyjnego oraz systematyczny rozwój infrastruktury technicznej.

2. ZASADY WSKAZYWANIA NOWYCH TERENÓW POD ZAINWESTOWANIE

Kierunki rozwoju przestrzennego gminy w obrębach Owiesno i Ostroszowice wskazano w oparciu o:

- aktualny stan zagospodarowania;
- obowiązujące „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dzierżoniów”;
- warunki fizjograficzne;
- warunki dostępności komunikacyjnej;
- zasady ochrony wartości środowiska przyrodniczego;
- zasady ochrony wartości środowiska kulturowego;
- rejon występowania gleb najsłabszych oraz zdegradowanych;
- rejon największego zainteresowania inwestorów.

ROZDZIAŁ XVI KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW WSKAZANYCH DO ZAINWESTOWANIA

1. OGÓLNE ZASADY ZAGOSPODAROWANIA

1.1. GŁÓWNA FUNKCJA WSI

W związku z istniejącymi uwarunkowaniami przewiduje się, iż głównymi funkcjami będą: rolnictwo, mieszkalnictwo oraz usługi i produkcja. Ponadto jako funkcję towarzyszącą mieszkalnictwu przewiduje się usługi sportu i rekreacji.

1.2. FUNKCJE TERENU

Wskazane w studium projektowane przeznaczenia poszczególnych terenów należy traktować jako główne postulowane funkcje całych obszarów. Oznacza to, iż na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się:

- łączenie poszczególnych funkcji i wskazywanie terenów wielofunkcyjnych,
- wskazywanie terenów o jednorodnej funkcji (nie ma konieczności na każdym z terenów wskazywania wszystkich wymienionych rodzajów przeznaczenia),
- uzupełnienie wskazanego przeznaczenia o inne funkcje (nawet niezgodne z określonym w niniejszym dokumencie), przy czym wprowadzane przeznaczenie terenu powinno być zgodne z dotychczasową funkcją wynikającą z aktualnego sposobu użytkowania,

ewidencji gruntów lub przeznaczenia określonego w aktualnych planach miejscowych i decyzjach o warunkach zabudowy.

1.3. ZASADY WSKAZYWANIA NOWYCH TERENÓW DO ZAINWESTOWANIA

W celu określenia kierunków rozwoju gminy w obrębach Owiesno i Ostroszowice w studium wydzielono tereny wskazane do zainwestowania. Dla każdego terenu określono symbolem rodzaj przeznaczenia podstawowego.

Należy jednak zaznaczyć, iż wszelkie zainwestowanie powinno uwzględniać zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego, a także ograniczenia wynikające z aktualnych przepisów.

Oznaczone na rysunku studium granice terenów są orientacyjne. Dokładne ich określenie powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym za zgodne ze studium uznaje się taką korektę granic, która wynika z dopasowania do istniejących podziałów, aktualnego zainwestowania oraz ustaleń zawartych w dotychczasowych planach miejscowych, decyzjach o warunkach zabudowy lub decyzjach o lokalizacji celu publicznego.

Należy również zaznaczyć, iż wskazany na rysunku studium zasięg zainwestowania należy traktować jako maksymalny, docelowy zasięg terenów, które w ramach planu miejscowego można wskazać pod zabudowę (z zastrzeżeniami dotyczącymi korekty granic określonymi powyżej).

Na podstawie powyższej zasady należy uznać, iż każdy plan miejscowy, który wskazuje do zainwestowania obszar równy lub mniejszy (ewentualnie pozostawia teren w dotychczasowym sposobie zagospodarowania) jest zgodny z niniejszym studium.

2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW WSKAZANYCH DO ZAINWESTOWANIA

2.1. KIERUNKI ROZWOJU STREFY MIESZKANIOWO-USŁUGOWEJ

2.1.1 Zabudowa mieszkaniowa, zagrodowa oraz usługowa (M/U)

Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej oraz usługowej. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem brązowym oraz symbolem **M/U**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- niewielka zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
- zabudowa zagrodowa i rolnicza, w tym także inwestycje związane z agroturystyką - z wykluczeniem dużych obiektów hodowlanych;
- usługi komercyjne;
- usługi podstawowe o charakterze społecznym tj. usługi kultury (np. świetlice, biblioteki, domy kultury itp.), kultu religijnego, zdrowia i opieki społecznej, edukacji i wychowania, administracji (policja, straż pożarna, urzędy itp.);
- usługi związane z obsługą turystyki, w szczególności pensjonaty, zajazdy, restauracje, domy turystyczne itp.;

- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- nieuciążliwa produkcja z wykluczeniem dużych obiektów przemysłowych;
- usługi sportu i rekreacji;
- zieleń, w szczególności zieleń towarzysząca zabudowie, parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów M/U obowiązują następujące zasady:

- gabaryty zabudowy, sposób jej kształtowania, linie zabudowy itp. powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi;
- maksymalna wysokość nowej zabudowy - 3 kondygnacje nadziemne, przy czym od powyższej zasady dopuszcza się odstępstwa dla usług związanych z kultem religijnym, dla których nie określa się maksymalnej wysokości;
- dopuszcza się obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży do 400 m²;
- należy przyjąć minimalną powierzchnię nowo wydzielanej działki przeznaczonej do zabudowy - 1000 m², przy czym w uzasadnionych przypadkach (dla pojedynczych terenów lub niewielkich obszarów) dopuszcza się podział na mniejsze działki, których dokładną wielkość należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego.

2.1.2 Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (MN)

Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem jasno brązowym oraz symbolem **MN**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, garaże, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- usługi komercyjne nieuciążliwe, o charakterze nie kolidującym z przedmiotem ochrony sąsiadującego Parku Krajobrazowego;
- usługi podstawowe o charakterze społecznym tj. usługi kultury (np. świetlice, biblioteki, domy kultury itp.), kultu religijnego, zdrowia i opieki społecznej, edukacji i wychowania, administracji (policja, straż pożarna, urzędy itp.),
- usługi sportu i rekreacji;

– zieleni, w szczególności zieleni towarzysząca zabudowie, parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów MN obowiązują następujące zasady:

- zagospodarowanie terenu musi uwzględniać bezpośrednie sąsiedztwo Parku Krajobrazowego Gór Sowich oraz ograniczenia wynikające z planu ochrony parku,
- gabaryty zabudowy, sposób jej kształtowania, powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi;
- na etapie planu miejscowego należy wprowadzić linie zabudowy zapewniające należytą ochronę strefy ekotonowej parku krajobrazowego,
- maksymalna wysokość nowej zabudowy - 2 kondygnacje nadziemne, przy czym od powyższej zasady dopuszcza się odstępstwa dla usług związanych z kultem religijnym, dla których nie określa się maksymalnej wysokości,
- należy przyjąć minimalną powierzchnię nowo wydzielanej działki przeznaczonej do zabudowy - 1000 m², przy czym w uzasadnionych przypadkach (dla pojedynczych działek) dopuszcza się podział na mniejsze działki, których dokładną wielkość należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego.

2.1.3 Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna (MW)

Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem ciemnobrązowym oraz symbolem **MW**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, garaże, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- usługi komercyjne;
- usługi podstawowe o charakterze społecznym tj. usługi kultury (np. świetlice, biblioteki, domy kultury itp.), kultu religijnego, zdrowia i opieki społecznej, edukacji i wychowania, administracji (policja, straż pożarna, urzędy itp.),
- usługi sportu i rekreacji;
- zieleni, w szczególności zieleni towarzysząca zabudowie, parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów MW obowiązują następujące zasady:

- gabaryty zabudowy, sposób jej kształtowania, linie zabudowy itp. powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi, przy czym dopuszcza się również utrzymanie gabarytów i sposobu kształtowania zabudowy wynikających z aktualnego zainwestowania;
- maksymalna wysokość nowej zabudowy - 4 kondygnacje nadziemne, przy czym od powyższej zasady przewiduje się odstępstwa dla istniejących obiektów, dla których dopuszcza się utrzymanie dotychczasowych parametrów;
- dopuszcza się obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży do 400 m²;

2.1.4 Zabudowa mieszkaniowa oraz usługi związane z obsługą turystyki (M/UT)

Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usług związanych z obsługą turystyki. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-brązowym szrafem oraz symbolem **M/UT**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zabudowa mieszkaniowa;
- usługi związane z obsługą turystyki, w szczególności hotele, pensjonaty, zajazdy, restauracje itp.;
- usługi podstawowe o charakterze społecznym tj. usługi kultury, zdrowia i opieki społecznej oraz edukacji i wychowania itp.,
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, garaże, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- usługi komercyjne;
- zieleń, w szczególności zieleń towarzysząca zabudowie, parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów M/UT obowiązują następujące zasady:

- gabaryty zabudowy, sposób jej kształtowania, linie zabudowy itp. powinny nawiązywać do historycznej zabudowy zespołu,
- wysokość zabudowy - jak dotychczas.

2.2. KIERUNKI ROZWOJU STREFY SPORTU I REKREACJI

2.2.1 Usługi sportu i rekreacji (US 1)

Wyznacza się tereny usług sportu i rekreacji, obejmujące obszary otwarte o ograniczonym zainwestowaniu. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-zielonym szrafem oraz symbolem **US 1**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- usługi sportu i rekreacji, w szczególności boiska i place sportowe wraz z obiektami i urządzeniami pomocniczymi;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- zieleń, w szczególności: parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym.

Dla terenów US 1 obowiązują następujące zasady:

- maksymalna wysokość zabudowy - 9 m.

2.2.2 Usługi sportu i rekreacji (US 2)

Wyznacza się tereny usług sportu i rekreacji, obejmujące obszary otwarte o ograniczonym zainwestowaniu. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-zielonym szrafem oraz symbolem **US 2**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- usługi sportu i rekreacji, w szczególności boiska i place sportowe wraz z obiektami i urządzeniami pomocniczymi;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- zieleń, w szczególności: parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym.

Dla terenów US obowiązują następujące zasady:

- maksymalna wysokość zabudowy - 6 m.

2.2.3 Usługi sportu i rekreacji oraz usługi podstawowe (US/UP)

Wyznacza się tereny usług sportu i rekreacji oraz usług podstawowych. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-zielonym szrafem oraz symbolem **US/UP**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- usługi sportu i rekreacji;
- usługi podstawowe o charakterze społecznym tj. usługi kultury (np. świetlice, biblioteki, domy kultury itp.), kultu religijnego, zdrowia i opieki społecznej, edukacji i wychowania oraz administracji (policja, straż pożarna itp.);

- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna,

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- usługi komercyjne;
- zieleń, w szczególności: parki, skwery itp.;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów US/UP obowiązują następujące zasady:

- maksymalna wysokość zabudowy - 12 m.

2.3. KIERUNKI ROZWOJU STREFY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ

2.3.1 Produkcja oraz usługi (P/U)

Wyznacza się tereny produkcji oraz usług, obejmujące przed wszystkim obszary o atrakcyjnym położeniu lub stosunkowo łatwe do uzbrojenia np. położonych w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej drogi wojewódzkiej lub powiatowej. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-fioletowym szrafem oraz symbolem **P/U**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- produkcja;
- usługi komercyjne;
- produkcja rolnicza oraz usługi związane z obsługą rolnictwa;
- bazy, składy, magazyny;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- mieszkalnictwo powiązane z prowadzoną działalnością;
- zieleń, w szczególności zieleń towarzysząca zabudowie;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym. Dopuszcza się również realizację przeznaczenia uzupełniającego w formie osobnych inwestycji na wydzielonych działkach - w takim jednak przypadku należy wykluczyć wskazywanie w planie miejscowym dużych, zwartych obszarów o jednolitej funkcji.

Dla terenów P/U obowiązują następujące zasady:

- gabaryty zabudowy, sposób jej kształtowania powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi;
- maksymalna wysokość nowej zabudowy 15 m;
- należy przyjąć minimalną powierzchnię nowo wydzielanej działki - 2500 m², przy czym w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się podział na mniejsze działki, których dokładną wielkość należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego.

2.4. KIERUNKI ROZWOJU STREFY PRODUKCJI ROLNICZEJ

2.4.1 Ogrody działkowe (ZD)

Wyznacza się tereny ogrodów działkowych. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem ciemnożółtym oraz symbolem **ZD**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- ogrody działkowe z dopuszczeniem niewielkiej zabudowy;
- zieleń ogólnodostępna - parki wiejskie;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

Dla terenów ZD obowiązują następujące zasady:

- w ramach ogrodów działkowych dopuszcza się obiekty związane z ogrodami działkowymi - zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami, w szczególności z zakresu ochrony gruntów rolnych;
- wprowadzenie parku wiejskiego dopuszcza się na całości terenu lub na jego części.

2.4.2 Grunty rolne z wykluczeniem zabudowy

Wyznacza się tereny gruntów rolnych z wykluczeniem zabudowy. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem jasnożółtym (zgodnie z oznaczeniem określonym w studium dla całej gminy). W związku z zakazem zabudowy na tych terenach, szczegółowy opis zawarto w rozdziale XVII „Kierunki i zasady kształtowania terenów otwartych”.

2.5. KIERUNKI ROZWOJU STREFY ZIELENI

2.5.1 Lasy oraz grunty leśne (ZL)

Wyznacza się tereny lasów oraz gruntów leśnych. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem zielonym oraz symbolem ZL. Tereny te zostały szczegółowo opisane w rozdziale XVII „Kierunki i zasady kształtowania terenów otwartych”.

2.5.2 Lasy oraz usługi związane z obsługą turystyki (ZL/UT)

Wyznacza się tereny lasów oraz usług związanych z obsługą turystyki, obejmujące m.in. istniejące obiekty zabytkowe oraz pozostałości założeń pałacowych i zamkowych. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-zielonym szrafem oraz symbolem **ZL/UT**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zieleń leśna;
- zieleń parkowa, w tym parki wiejskie;

- usługi związane z obsługą turystyki;
- usługi podstawowe związane z kulturą,
- wody powierzchniowe;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

Dla terenów ZL/UT obowiązują następujące zasady:

- zagospodarowanie terenu powinno odbywać się w sposób zorganizowany, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony historycznych związków przestrzennych ukształtowanych na tych terenach.

2.5.3 Lasy o charakterze parkowym oraz parki (ZL/ZP)

Wyznacza się tereny lasów o charakterze parkowym oraz parków, obejmujące istniejące obszary zieleni o zwartej kompozycji. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem jasno i ciemno zielonym szrafem oraz symbolem **ZL/ZP**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zieleń leśna;
- zieleń parkowa, w tym parki wiejskie;
- obiekty i urządzenia służące obsłudze wypoczynku;
- usługi sportu i rekreacji z wykluczeniem obiektów kubaturowych;
- wody powierzchniowe;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

Dla terenów ZL/ZP obowiązują następujące zasady:

- zagospodarowanie terenu powinno odbywać się w sposób zorganizowany, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony historycznych związków przestrzennych ukształtowanych na tych terenach;
- należy uwzględnić priorytet zachowania zieleni ogólnodostępnej jako podstawowej formy zainwestowania.

2.5.4 Parki (ZP)

Wyznacza się tereny parków, obejmujące istniejące zadrzewienia - o zwartej kompozycji. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem zielonym oraz symbolem **ZP**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- zieleń parkowa, w tym parki wiejskie;
- obiekty i urządzenia służące obsłudze wypoczynku;
- usługi sportu i rekreacji z wykluczeniem obiektów kubaturowych;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

Dla terenów ZP obowiązują następujące zasady:

- zagospodarowanie terenu powinno odbywać się w sposób zorganizowany,

- należy uwzględnić priorytet zachowania zieleni ogólnodostępnej jako podstawowej formy zainwestowania.

2.5.5 Cmentarze (ZC)

Wyznacza się tereny cmentarzy. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem ciemnozielonym oraz symbolem **ZC**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- cmentarze oraz obiekty związane z kultem religijnym oraz pochówkiem;
- usługi komercyjne związane z obsługą cmentarza;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- zieleń,
- infrastruktura techniczna.

Dla terenów ZC obowiązują następujące zasady:

- gabaryty ewentualnej zabudowy powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi;
- zagospodarowanie terenu powinno odbywać się w sposób zorganizowany;
- od terenów cmentarzy należy zachować strefy ochronne - zgodnie z aktualnymi przepisami.

2.6. KIERUNKI ROZWOJU WÓD POWIERZCHNIOWYCH

2.6.1 Ważniejsze zbiorniki wodne (WS)

Wyznacza się tereny ważniejszych zbiorników wodnych. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem niebieskim oraz symbolem **WS**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- wody powierzchniowe;
- ochrona przeciwpowodziowa;
- hodowla rybacka;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna, w szczególności związana z zaopatrzeniem w wodę.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- usługi sportu i rekreacji;

przy czym przeznaczenie uzupełniające należy realizować w powiązaniu z przeznaczeniem podstawowym.

Dla terenów WS obowiązują następujące zasady:

- dla urządzeń infrastruktury technicznej związanych z zaopatrzeniem w wodę należy zachować właściwe strefy ochronne wynikające z aktualnych przepisów prawa;
- należy ograniczyć wszelkie działania mogące utrudnić ochronę przed powodzią oraz wpłynąć na pogorszenie jakości wód.

2.6.2 WAŻNIEJSZE CIEKI

Na rysunku studium oznaczono również ważniejsze cieki naturalne, w ramach których należy przede wszystkim realizować wszelkiego rodzaju inwestycje z zakresu ochrony przed powodzią. Na rysunku studium cieki oznaczono niebieską linią.

W celu umożliwienia konserwacji, dla terenów bezpośrednio sąsiadujących z wodami powierzchniowymi należy zachować pasy wolne od zabudowy – na zasadach określonych w odpowiednich przepisach prawa.

3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

3.1. GOSPODARKA WODNA

W zakresie zaopatrzenia w wodę przewiduje się rozbudowę sieci o charakterze przesyłowym oraz zwiększanie ilości przyłączy, szczególnie na obszarach wskazanych pod zainwestowanie.

Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu projektowanych sieci, lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury oraz zakresu obsługiwanych terenów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dla poszczególnych elementów infrastruktury technicznej związanych z zaopatrzeniem w wodę należy zachować właściwe strefy ochronne wynikające z aktualnych przepisów prawa.

3.2. GOSPODARKA ŚCIEKOWA

W zakresie gospodarki ściekowej w obrębach Owiesno i Ostroszowice przewiduje się dalszą rozbudowę istniejącej sieci kanalizacji deszczowej i sanitarnej oraz ewentualną rozbudowę oraz modernizację istniejącej oczyszczalni ścieków.

Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu projektowanych sieci, lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury oraz zakresu obsługiwanych terenów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Za zgodne ze studium uznaje się realizację urządzeń związanych z gospodarką ściekową we wszystkich terenach oraz realizację indywidualnych rozwiązań związanych z odprowadzaniem ścieków - z uwzględnieniem ograniczeń zawartych w odpowiednich aktach prawa.

Aktualny stan tego komponentu infrastruktury nie wymaga wskazywania na obszarze objętym opracowaniem nowych terenów inwestycyjnych np. pod budowę oczyszczalni ścieków.

3.3. GOSPODARKA ODPADAMI

W zakresie unieszkodliwienia odpadów stałych przewiduje się gromadzenie ich w przystosowanych pojemnikach oraz zorganizowany wywóz na składowisko odpadów. Aktualny stan gospodarki odpadami nie wymaga wskazywania na obszarze objętym opracowaniem nowych terenów inwestycyjnych np. pod lokalizację składowiska odpadów.

3.4. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną przewiduje się budowę nowej sieci rozdzielczej oraz dalszą lokalizację nowych elementów infrastruktury, związanych z lokalizacją nowej zabudowy tj. stacji transformatorowych, przyłączy itp.

Osobnym zagadnieniem jest energetyka korzystająca ze źródeł odnawialnych tj. energia słońca, wiatru itp.. W tym zakresie przewiduje się możliwość lokalizacji niewielkich urządzeń do pozyskiwania energii m.in. poprzez ich montaż na budynkach i obiektach oraz na terenach otwartych pod warunkiem zachowania zasad określonych w odpowiednich aktach prawa.

Ze względu na uwarunkowania kulturowe oraz krajobrazowe na obszarze objętym opracowaniem nie przewiduje się lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu projektowanych sieci, lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury oraz zakresu obsługiwanych terenów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dla poszczególnych elementów infrastruktury technicznej związanych z zaopatrzeniem w energię elektryczną należy zachować strefy ochronne wynikające z aktualnych przepisów prawa.

3.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ

W zakresie zaopatrzenia w energię cieplną przewiduje się ogrzewanie indywidualne lub zdalaczynne. Lokalne oraz indywidualne kotłownie powinny zostać zaprojektowane tak, aby emisja zanieczyszczeń do atmosfery została ograniczona do niezbędnego minimum. W zakresie medium użytego do zasilania kotłowni należy w planach miejscowych oraz ewentualnych decyzjach lokalizacyjnych przestrzegać następujących zasad:

- zaleca się odnawialne źródła energii tj.: energia słoneczna, energia elektryczna, energia geotermiczna, biomasa;
- dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu gazu oraz oleju opałowego;
- dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu węgla i jego pochodnych pod warunkiem zastosowania kotłów o wysokiej sprawności.

Powyższe ustalenia powinny dotyczyć wszystkich nowych oraz modernizowanych kotłowni.

3.6. ZAOPATRZENIE W GAZ

W zakresie zaopatrzenia w gaz przewiduje się dalszy rozwój poprzez realizację nowych elementów infrastruktury, tj. stacje redukcyjno-pomiarowe, przyłącza itp.

Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu projektowanych sieci, lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury oraz zakresu obsługiwanych terenów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dla poszczególnych elementów infrastruktury technicznej związanych z zaopatrzeniem w gaz należy zachować strefy ochronne wynikające z aktualnych przepisów prawa.

3.7. TELEKOMUNIKACJA

W zakresie zaopatrzenia w sieć telekomunikacyjną przewiduje się dalszy jej rozwój poprzez remont istniejących obiektów i urządzeń oraz budowę nowych elementów infrastruktury, w

tym przyłączy, punktów dostępu, stacji bazowych itp. - na zasadach określonych w odpowiednich aktach prawa.

Szczegółowe zasady dotyczące lokalizacji urządzeń nadawczo-odbiorczych w zabudowie oraz lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury, a także zakresu obsługiwanych terenów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dla poszczególnych elementów infrastruktury technicznej związanych z telekomunikacją należy zachować strefy ochronne wynikające z aktualnych przepisów prawa.

3.8. TERENY WAŻNIEJSZYCH URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Wyznacza się tereny ważniejszych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem szarym oraz symbolem IT.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- infrastruktura techniczna;
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;

Dla terenów IT szczegółowe zasady zagospodarowania należy ustalić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - w zależności od rodzaju infrastruktury.

4. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

4.1. KOMUNIKACJA DROGOWA

W obrębach Owiesno i Ostroszowice nie przewiduje się znaczącego rozwoju infrastruktury drogowej. Zmiany w układzie komunikacyjnym będą następowały sukcesywnie tj. wraz z rozwojem zabudowy i dotyczyć będą głównie dojazdów do nieruchomości.

4.1.1 Drogi wojewódzkie

W zakresie drogowej komunikacji wojewódzkiej w obszarze opracowania istnieje jedynie krótki odcinek drogi 384 z Bielawy do Nowej Rudy.

W najbliższym czasie nie przewiduje się inwestycji w tym zakresie (poza remontami oraz poprawą standardu).

Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie należy określić na podstawie aktualnych przepisów prawa, w szczególności dotyczących przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

4.1.2 Drogi powiatowe

W zakresie drogowej komunikacji powiatowej nie przewiduje się znaczących zmian, z wyjątkiem poprawy i rozbudowy infrastruktury drogowej o konieczne elementy, m.in. chodniki, ścieżki rowerowe, skrzyżowania itp. Ewentualne przebudowy będą polegały na dostosowaniu ich szerokości do aktualnych wymogów.

Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie należy określić na podstawie aktualnych przepisów prawa, w szczególności dotyczących przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

4.1.3 Drogi gminne

W zakresie drogowej komunikacji gminnej przewiduje się nieznaczny rozwój, szczególnie w związku z koniecznością obsługi nowo wskazywanych terenów.

Szczegółowe rozwiązania należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie aktualnych przepisów prawa.

4.1.4 Komunikacja pieszo-rowerowa

W zakresie komunikacji pieszo-rowerowej przewiduje się rozwój poprzez wskazywanie nowych terenów i segregację ruchu (ciągi piesze, wydzielone ścieżki rowerowe) oraz poprawę układu komunikacji pieszej i rowerowej w ramach istniejących dróg.

Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie należy ustalić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

4.1.5 Tereny obsługi komunikacji (UKD)

Wyznacza się tereny obsługi komunikacji, obejmujące przed wszystkim istniejące i projektowane zespoły garaży oraz większe parkingi. Na rysunku studium zostały oznaczone czerwono-szarym szrafem oraz symbolem **UKD**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- obsługa komunikacji, w szczególności parkingi, garaże, warsztaty itp,
- komunikacja, w szczególności drogi dojazdowe, ciągi pieszo-jezdne, dojazdy do działek, parkingi, place manewrowe itp.;
- infrastruktura techniczna.

przy czym projektowane przeznaczenie podstawowe dopuszcza się realizować w dowolnych proporcjach tj. dopuszcza się w planie miejscowym lokalizację na poszczególnych działkach tylko jednej z wyżej wymienionych funkcji a także wskazywanie przeznaczenia mieszanego - w dowolnych proporcjach.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- zieleń, w szczególności zieleń towarzysząca zabudowie.

Dla terenów UKD obowiązują następujące zasady:

- gabaryty zabudowy powinny nawiązywać do historycznej zabudowy wsi;
- maksymalna wysokość nowej zabudowy 8 m;

4.2. KOMUNIKACJA KOLEJOWA

Wyznacza się tereny kolejowe, obejmujące obszary dawnej linii kolejowej. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem jasno i ciemno szarym szrafem oraz symbolem **KK**.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- tereny kolejowe;
- infrastruktura techniczna;

Dla terenów KK obowiązują następujące zasady:

- zaleca się przywrócenie infrastruktury kolejowej na tym terenie,
- w przypadku całkowitej rezygnacji z utrzymania funkcji kolejowej dopuszcza się lokalizację na tym terenie komunikacji drogowej, rowerowej lub pieszej.

ROZDZIAŁ XVII KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA TERENÓW OTWARTYCH

1. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1.1. OGÓLNE ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Zgodnie z aktualnymi przepisami prawa, rolniczą przestrzeń produkcyjną należy chronić poprzez:

- ograniczanie przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze;
- zapobieganie procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi;
- rekultywację i zagospodarowanie gruntów na cele rolnicze;
- zachowanie torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych;
- ograniczanie zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

1.2. KIERUNKI ROZWOJU ROLNICTWA

Ze względu na to, iż w obrębach Owiesno i Ostroszowice występują stosunkowo dobre gleby, działalność rolnicza na tym obszarze będzie nadal odgrywać znaczącą rolę w gospodarce gminy. Podstawowym kierunkiem produkcji rolniczej będą uprawy polowe. W procesie przekształcania rolnictwa oraz dostosowania do warunków aktualnej gospodarki należy dążyć do intensyfikacji procesów restrukturyzacyjnych w kierunku tworzenia silnych gospodarstw rolnych oraz grup producenckich. Ze względu na dość dobre warunki glebowe, bliskość dużych rynków zbytu (Wrocław, Dzierżonów, Bielawa, Piława Górna) oraz stosunkowo duży potencjał turystyczny szczególnie zalecane jest propagowanie miejscowego przetwórstwa rolno-spożywczego oraz budowanie regionalnych marek i produktów na potrzeby turystyki oraz agroturystyki.

1.3. USTALENIA DLA TERENÓW ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1.3.1 Zabudowa związana z produkcją rolniczą

Inwestycje mieszkaniowe związane z rolnictwem, agroturystykę oraz inwestycje w rodzinnych gospodarstwach rolnych należy realizować w terenach oznaczonych symbolem M/U. Natomiast usługi związane z obsługą rolnictwa oraz "kubaturową" produkcję rolniczą dopuszcza się w terenach oznaczonych symbolem P/U.

1.3.2 Otwarta rolnicza przestrzeń produkcyjna

Wyznacza się tereny gruntów rolnych z wykluczeniem zabudowy. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem jasnożółtym.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- grunty rolne z wykluczeniem zabudowy kubaturowej, przy czym ww. zakaz nie dotyczy obiektów infrastruktury technicznej;
- zalesienia, zadrzewienia i parki, w szczególności na gruntach o niskiej przydatności rolniczej.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- komunikacja, w szczególności dojazdu do pól;
- infrastruktura techniczna.

Na terenach rolnych obowiązują następujące zasady:

- istniejące nieużytki, należy zrehabilitować i przywrócić do funkcji rolniczej;
- zaleca się pielęgnację istniejących i wprowadzenie nowych zadrzewień śródpolnych, w szczególności dotyczy to terenów położonych wzdłuż dróg oraz cieków wodnych.

Na rysunku studium wskazano tereny rolne brutto, tzn. w granicach tych terenów oprócz gruntów rolnych istnieją elementy zainwestowania wyłączone z produkcji rolniczej, w szczególności: elementy komunikacji oraz infrastruktury technicznej. Za zgodne ze studium uznaje się ich przebudowę, rozbudowę oraz lokalizację nowych.

2. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA TERENÓW LASÓW

2.1. OGÓLNE KIERUNKI KSZTAŁTOWANIA GOSPODARKI LEŚNEJ

Szczególne znaczenie w procesie rozwoju gospodarczego i zagospodarowania przestrzennego gminy mają lasy. Odgrywają one zasadniczą rolę zarówno w zakresie przyrodniczym, gospodarczym oraz rekreacyjnym. Zgodnie z aktualnymi przepisami prawa, leśną przestrzeń produkcyjną należy chronić poprzez:

- ograniczanie przeznaczania ich na cele nieleśne;
- zapobieganie procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi;
- przywracanie wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej;
- poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności;
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

W niniejszym studium przyjęto zasadę ochrony terenów leśnych przed zainwestowaniem, przy czym powyższa zasada nie dotyczy obiektów związanych z szeroko pojętą produkcją leśną oraz udostępnianiem lasów.

Ponadto za zgodne ze studium uznaje się również każde zwiększenie lesistości gminy w obrębach Owiesno i Ostroszowice.

2.2. USTALENIA DLA TERENÓW GOSPODARKI LEŚNEJ

Wyznacza się tereny lasów oraz gruntów leśnych. Na rysunku studium zostały oznaczone kolorem zielonym oraz symbolem ZL.

Przeznaczenie podstawowe terenu:

- lasy;
- gospodarka leśna, w tym szkółki leśne, miejsca składowania drewna itp.;
- budynki i budowle związane z gospodarką leśną oraz wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej;
- parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

Dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:

- komunikacja;
- infrastruktura techniczna.

Na terenach lasów obowiązują następujące zasady:

- dopuszcza się wprowadzanie zagospodarowania związanego z udostępnianiem lasów dla celów rekreacyjnych i turystycznych.

Na rysunku studium wskazano tereny brutto lasów, tzn. w granicach tych terenów istnieje zainwestowanie wyłączone z produkcji leśnej tj. drogi, sieci infrastruktury technicznej itp. Za zgodne ze studium uznaje się rozbudowę tych elementów oraz lokalizację nowych.

ROZDZIAŁ XVIII ZASADY OCHRONY PRZYRODY, ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW

1. OGÓLNE KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW

Zrównoważony rozwój oraz ochrona środowiska stanowią jedno z ważniejszych przesłanek przy sporządzaniu studium. W ramach tego opracowania ustala się warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska.

Jednostki samorządu terytorialnego są zobowiązane zapewniać ochronę środowiska naturalnego między innymi poprzez: rozmieszczanie ośrodków produkcji w sposób najmniej szkodliwy dla środowiska, zapewnianie w przygotowywanej działalności gospodarczej wymaganej ochrony elementów przyrodniczych oraz dbałość o walory krajobrazowe.

W studium określa się następujące podstawowe kierunki ochrony zasobów środowiska:

- prowadzenie zrównoważonej gospodarki rolnej i leśnej;
- zwiększenie retencji wód opadowych;
- stosowanie ekologicznych technologii i urządzeń infrastruktury technicznej;
- ochrona ilościowa i jakościowa wód podziemnych i powierzchniowych;

- prowadzenie lokalnej polityki sprzyjającej ochronie środowiska przyrodniczego;
- łagodzenie skutków niewłaściwego korzystania ze środowiska.

2. CHRONIONE OBSZARY I OBIEKTY ŚRODOWISKA ORAZ OBSZARY PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ

2.1. OBSZARY CHRONIONE

Na obszarze objętym opracowaniem występują następujące elementy środowiska objęte ochroną na podstawie przepisów szczególnych:

- Park Krajobrazowy Gór Sowich;
- Obszar Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich;
- Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”;
- grunty rolne klasy I-III;
- lasy oraz grunty leśne,;
- wody powierzchniowe;
- cmentarze i zieleń cmentarna.

Istniejące obszary środowiska przyrodniczego zostały szczegółowo omówione w rozdziale IV niniejszej części „Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska” oraz w rozdziale X niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych”.

2.2. OBIEKTY CHRONIONE

Na obszarze objętym opracowaniem występują następujące obiekty objęte na podstawie przepisów szczególnych:

- pomnik przyrody ożywionej;
- rośliny chronione;
- zwierzęta chronione;
- ujęcia wód;

Pomnik przyrody, rośliny chronione, zwierzęta chronione i ujęcia wody posiadają odrębne oznaczenia na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze” oraz zostały szczegółowo omówione w rozdziale X niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych”.

3. ZASADY OCHRONY POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW ŚRODOWISKA

3.1. POMNIKI PRZYRODY

Na terenie gminy Dzierżoniów w obszarze wsi Ostroszowice zlokalizowany jest 1 pomnik przyrody. W jego granicach należy przestrzegać priorytetu ochrony wartości przyrodniczych,

naukowych, kulturowych, historycznych, krajobrazowych oraz indywidualnych cech, wyróżniających je wśród innych tworów, a sposób zagospodarowania winien być zgodny z wymogami i ograniczeniami wynikającymi z odpowiednich aktów prawa, w szczególności dotyczących ustanowienia tej formy ochrony.

Występowanie ww. obiektu został przedstawiony na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”.

3.2. ROŚLINY I ZWIERZĘTA CHRONIONE

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębie wsi Owiesno i Ostroszowice wskazano miejsca występowania gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną gatunkową. W rejonie występowania cennych gatunków należy zachować nakazy i zakazy określone w odpowiednich aktach prawa, w szczególności z zakresu ochrony przyrody i środowiska, dotyczące m.in. możliwości, formy oraz sposobu wykorzystywania i przekształcania cennych elementów przyrodniczych.

W przypadku zaistnienia sytuacji, gdy ochrona cennych elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podjąć działania mające na celu naprawę szkód, a szczególności przez zastosowanie różnych metod kompensacji przyrodniczej - na zasadach określonych w odpowiednich aktach prawa.

Orientacyjna lokalizacja roślin i zwierząt chronionych została przedstawiona na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze”.

3.3. GRUNTY ROLNE KLASY I - III

Grunty o dużej przydatności rolniczej (grunty klasy I - III) podlegają ochronie, polegającej m.in. na ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nierolnicze, zapobieganiu procesom ich degradacji i dewastacji oraz konieczności ich rekultywacji. Ich ewentualne przeznaczenie na cele nierolnicze może nastąpić jedynie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego - po uzyskaniu odpowiedniej zgody na zasadach określonych w odpowiednich aktach prawa, w szczególności dotyczących ochrony gruntów rolnych oraz leśnych.

3.4. LASY I GRUNTY LEŚNE

Lasy i grunty leśne podlegają ochronie, polegającej na trwałym utrzymaniu lasu oraz konieczności zapewnienia przez właścicieli lasów ciągłości ich użytkowania. Przeznaczenie terenu na cele nieleśne dopuszczalne jest na zasadach określonych w odpowiednich aktach prawa.

3.5. ZŁOŻA O UDOKUMENTOWANYCH I ZAREJESTROWANYCH ZASOBACH SUROWCÓW NATURALNYCH

W granicach opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.6. WODY POWIERZCHNIOWE

Wody powierzchniowe podlegają ochronie, polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami, zapobieganiu i przeciwdziałaniu naruszania równowagi przyrodniczej i

wywoływania zmian ograniczających lub powodujących ich nieprzydatność zarówno dla ludzi, zwierząt jak i roślin.

ROZDZIAŁ XIX

OBSZARY I ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. OGÓLNE KIERUNKI OCHRONY

Ochrona dziedzictwa kulturowego jest jedną z ważniejszych przesłanek przy sporządzaniu studium. Jednostki samorządu terytorialnego są zobowiązane zapewniać ochronę dóbr kultury poprzez m. in. ustanawianie nowych form ochrony, a także zapewnianie we wszystkich etapach prowadzenia działalności gospodarczej wymaganej ochrony cennych elementów.

W studium określa się następujące podstawowe kierunki ochrony środowiska kulturowego:

- zachowanie obiektów o wartościach kulturowych poprzez ich rewaloryzację, adaptację do współczesnych potrzeb i wymogów;
- rozszerzenie zakresu ochrony poprzez ustanowienie obszarów ochrony konserwatorskiej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- przekształcenie i waloryzacja obiektów dysharmonijnych;
- kontynuacja rozwoju budownictwa w oparciu o walory kulturowe na zasadzie kontynuacji cech przestrzennych – kształtowanie skali i formy nowej zabudowy w nawiązaniu do historycznej, jako jej twórczej interpretacji;

2. PROPONOWANE STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

2.1. STREFA „A” - ŚCISŁEJ OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Wyznacza się strefę „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej, która obejmuje obszary i elementy historycznego układu przestrzennego wsi Owiesno i Ostroszowice. Przy jej wyznaczeniu uwzględniono m.in. obiekty i tereny wpisane do rejestru zabytków, najstarszą zabudowę oraz powiązane z nią tereny, a także istotne elementy krajobrazu, które zostały zachowane w stanie nienaruszonym lub jedynie nieznacznie zniekształconym.

W strefie tej zakłada się bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej, gospodarczej i usługowej. Działania konserwatorskie w strefie zmierzają do zachowania historycznego układu przestrzennego i do konserwacji jego głównych elementów — rozplanowania, przebiegu ciągów komunikacyjnych, kompozycji wewnątrz urbanistycznych, historycznych linii zabudowy i układów zieleni. Należy dążyć do utrzymania historycznych podziałów własnościowych.

Do budowy nowych obiektów i budynków należy stosować materiały występujące w lokalnym budownictwie, w szczególności dotyczy to rodzaju pokrycia dachowego oraz okładzin elewacyjnych. W zakresie kształtowania wielkości bryły i detalu architektonicznego zaleca się stosowanie rozwiązań architektonicznych nawiązujących do zabudowy powstałej przed 1945r..

Proponowane granice strefy „A” - ścisłej ochrony konserwatorskiej przedstawiono na rysunku „Uwarunkowania kulturowe” oraz na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Dokładne określenie i wprowadzenie ww. granic oraz szczegółowe ustalenia powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.2. STREFA „B” - OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Wyznacza się strefę „B” ochrony konserwatorskiej, która obejmuje obszary i elementy historycznego układu przestrzennego wsi Owiesno i Ostroszowice. Przy jej wyznaczaniu uwzględniono m.in. obiekty i tereny ujęte w wykazie zabytków lub o wysokich walorach kulturowych, powiązane z nimi istotne elementy krajobrazu, które zostały zachowane w stanie stosunkowo dobrym, a całość stanowi wartość kulturową w skali lokalnej. Strefa ta stanowi jednocześnie obszar historycznego układu ruralistycznego oraz strefę „OW” obserwacji archeologicznej.

Działania konserwatorskie w strefie zmierzają do zachowania historycznego układu przestrzennego i do konserwacji jego głównych elementów — rozplanowania, przebiegu ciągów komunikacyjnych, kompozycji wewnątrz urbanistycznych, historycznych linii zabudowy i układów zieleni.

Podczas prac przy budynkach istniejących i projektowanych należy uwzględnić istniejące związki przestrzenne i planistyczne, tzn. nowa zabudowa nie powinna dominować nad zabudową historyczną, powinna harmonizować z ukształtowaną kompozycją przestrzenno-architektoniczną, w szczególności w zakresie lokalizacji, rozplanowania, skali oraz formy budynków.

Proponowane granice strefy „B” - ochrony konserwatorskiej przedstawiono na rysunku „Uwarunkowania kulturowe” oraz na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Dokładne określenie i wprowadzenie ww. granic oraz szczegółowe ustalenia powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.3. STREFA „OW” - OBSERWACJI ARCHEOLOGICZNEJ

Wyznacza się strefę „OW” obserwacji archeologicznej, w której zostały ujęte tereny o stwierdzonej lub domniemanej zawartości ważnych reliktyw archeologicznych. Wszelkie zamierzenie inwestycyjne związane z pracami ziemnymi należy realizować w oparciu o aktualne przepisy.

Proponowane granice strefy „OW” - ochrony archeologicznej pokrywają się z granicami strefy „B” - ochrony konserwatorskiej oraz obszaru historycznego układu ruralistycznego i przedstawiono na rysunku „Uwarunkowania kulturowe” i na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Dokładne określenie i wprowadzenie ww. granic oraz szczegółowe ustalenia powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.4. OBSZAR HISTORYCZNEGO UKŁADU RURALISTYCZNEGO

Wyznacza się obszar historycznego układu ruralistycznego, obejmujący swoim zasięgiem ukształtowane założenia wiejskie, w obrębie którego należy zachowywać oraz eksponować

ukształtowane elementy układu miejscowości, prowadzić działania rewaloryzacyjne, a także dostosowywać nowe obiekty oraz zagospodarowanie do historycznej kompozycji przestrzennej.

Proponowane granice obszaru historycznego układu ruralistycznego pokrywają się z granicami strefy „B” - ochrony konserwatorskiej oraz strefy „OW” obserwacji archeologicznej i zostały przedstawione na rysunku „Uwarunkowania kulturowe” i na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Dokładne określenie i wprowadzenie ww. granic oraz szczegółowe ustalenia powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską

2.5. OBIEKTY I OBSZARY WPISANE DO REJESTRU ZABYTEKÓW

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębach Ostroszowice i Owiesno znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków. Ze względu na swój wiek, architekturę oraz wartość kulturową obowiązują dla nich bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej.

Lista obiektów wpisanych do rejestru zabytków została zawarta w rozdziale V niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z wymogów ochrony krajobrazu kulturowego, stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej” a ich orientacyjna lokalizacja została oznaczona między innymi na rysunku „Uwarunkowania kulturowe”.

2.6. WYKAZ ZABYTEKÓW

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębach Ostroszowice i Owiesno znajdują się liczne obiekty ujęte w wykazie zabytków lub o wysokich walorach kulturowych.

Szczegółowe zasady zagospodarowania dla ww. obiektów należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Lista obiektów o szczególnych walorach zabytkowych, proponowanych do objęcia ochroną, zostały zawarte w rozdziale V niniejszej części „Uwarunkowania wynikające z wymogów ochrony krajobrazu kulturowego, stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej”.

2.7. STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębach Ostroszowice i Owiesno zlokalizowanych jest kilkanaście stanowisk archeologicznych. Prace ziemne prowadzone w obrębie stanowisk lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie należy prowadzić na zasadach określonych w odpowiednich aktach prawa.

Stanowiska archeologiczne zostały naniesione na rysunku „Uwarunkowania kulturowe”, oraz rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” a ich lista jest sukcesywnie weryfikowana i uzupełniana.

ROZDZIAŁ XX

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM, W TYM OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Jako obszar przestrzeni publicznej należy rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne. Celem publicznym natomiast są wszelkie działania o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, stanowiące realizację celów określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 Nr 102, poz. 651 z późn. zm.). W tym zakresie w studium określa się:

- tereny komunikacji, dla których przewiduje się realizację inwestycji na zasadach określonych w rozdziale XVI niniejszej części pkt. 4 „Kierunki rozwoju systemów komunikacji”;
- infrastrukturę techniczną, dla której przewiduje się realizację inwestycji na zasadach określonych w rozdziale XVI niniejszej części pkt. 3 „Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej”;
- usługi o charakterze społecznym, w szczególności z zakresu oświaty i wychowania, zdrowia i opieki społecznej oraz kultury, dla których przewiduje się realizację inwestycji w terenach oznaczonych symbolem M/U;
- budownictwo społeczne, dla którego w studium nie wyznacza się odrębnych terenów, przy czym dopuszcza się lokalizację takiej zabudowy w ramach projektowanych terenów mieszkaniowych (szczegółowe rozwiązania należy ustalić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego).

ROZDZIAŁ XXI

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Na obszarze objętym opracowaniem nie planuje się zbyt wielu inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Większość z nich związanych jest z konserwacją i prawidłowym utrzymaniem istniejących elementów uzbrojenia tj. komunikacja oraz infrastruktura techniczna.

1. ZADANIA Z ZAKRESU KOMUNIKACJI

1.1. KOMUNIKACJA DROGOWA

W zakresie komunikacji drogowej nie planuje się rozbudowy i modernizacji.

1.2. KOMUNIKACJA KOLEJOWA

W zakresie komunikacji kolejowej proponuje się:

- modernizację nieczynnej linii kolejowej i jej ponowne uruchomienie,
- modernizację obiektów i urządzeń obsługi komunikacji kolejowej.

W przypadku całkowitej rezygnacji z funkcji kolejowej dopuszcza się lokalizację na tym terenie komunikacji drogowej, rowerowej lub pieszej.

2. ZADANIA Z ZAKRESU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

W zakresie infrastruktury technicznej planuje się utrzymanie i konserwację istniejącej linii elektroenergetycznej 110 kV. Dopuszcza się przebudowę na linię dwutorową.

3. ZADANIA Z ZAKRESU OCHRONY PRZED POWODZIĄ

W zakresie gospodarki wodnej proponuje się modernizację istniejących elementów zabezpieczenia przeciwpowodziowego oraz budowę nowych urządzeń i obiektów hydrotechnicznych mających na celu ochronę gminy przed powodzią.

4. ZADANIA WYMAGAJĄCE WSPÓŁPRACY Z SĄSIEDNIMI GMINAMI

W granicach opracowania przewiduje się, iż w zakresie współpracy z sąsiednimi gminami należy zwrócić uwagę przede wszystkim na budowę sprawnych połączeń komunikacyjnych (drogowych, rowerowych itp.) tak poprzez budowę infrastruktury jak i tworzenie połączeń komunikacyjnych. Osobną kwestią jest wspólne zagospodarowanie turystyczne całego pasma Gór Sowich, jednak to zagadnienie powinno być rozważane w szerszym kontekście - całego pasma górskiego i powinno być ściśle powiązane z formami ochrony wprowadzonymi na tym terenie.

ROZDZIAŁ XXII MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. OBSZARY, DLA KTÓRYCH SPORZĄDZENIE PLANU JEST OBOWIĄZKOWE

W granicach opracowania wskazuje się następujące obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych:

- obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości (w studium nie wyznacza się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, dopuszcza się jednak wskazanie takich terenów na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego);
- tereny, dla których przewiduje się uzyskanie zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne (inwestycje określone w studium, realizowane na gruntach rolnych lub leśnych);
- pozostałe obszary, dla których obowiązek sporządzenia planu wynika z przepisów odrębnych.

2. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Ze względu na charakter miejscowości Owiesno i Ostroszowice, w tym korzystne położenie na styku z miastem Bielawa, występowanie cennych elementów środowiska kulturowego oraz przyrodniczego, zaleca się aby gmina sporządziła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący całość terenu lub dla każdego z obrębów osobno.

Celem realizacji ww. planów jest opracowanie ustaleń spójnych dla całego obszaru, których realizacja spowoduje uniknięcie lokalizacji rozproszonej zabudowy, a także zapewni odpowiednią ochronę środowiska przyrodniczego i kulturowego.

3. OBSZARY WSKAZANE DO OPRACOWANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Samorząd ma ustawowy obowiązek prowadzenia polityki zrównoważonego rozwoju. W związku z tym zaleca się sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla całych obszarów wsi Ostroszowice i Owiesno, przy uwzględnieniu istniejących planów oraz kierunków rozwoju wskazanych dla sąsiednich miejscowości.

ROZDZIAŁ XXIII OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

1. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI

Ochronę ludzi i mienia przed powodzią oraz suszą realizuje się w szczególności przez:

- racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód;
- funkcjonowanie systemu ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze oraz hydrosferze;
- kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, budowanie oraz utrzymywanie wałów przeciwpowodziowych, a także kanałów ulgi.

Tereny będące w zasięgu powodzi z 1997r. przedstawiono na rysunku „Uwarunkowania przyrodnicze” i „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

2. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębie Ostroszowice i Owiesno nie stwierdzono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

ROZDZIAŁ XXIV OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębach Ostroszowice i Owiesno nie występują obszary pomników zagłady.

ROZDZIAŁ XXV OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Na terenie gminy zasadniczo nie występują większe tereny wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji. Wyjątek stanowią tereny przemysłowe w Jodłowniku, dla których przewiduje się rehabilitację i przywrócenie do funkcji komercyjnych.

ROZDZIAŁ XXVI GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Dzierżoniów w obrębach Ostroszowice i Owiesno nie występują tereny zamknięte.